

به نام خدا

یکی از کارهای عجیب و غریبی که برای بنده هم تا آخر معلوم نشد که چرا این کار انجام گرفت، همراه کردن وزرات بازرگانی با وزرات صنایع و معادن بود؛ یعنی واقعاً هنوز هم برای من حل نشده است. آن روز هم که این کار را انجام میدادند برای من روشن نبود که چرا دارند انجام میدهند این کار را. خب، مسئولین مجلس و دولت تشخیص داده بودند و انجام دادند.

مقام معظم رهبری

۱۳۹۴/۰۶/۰۴

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور

روشنک، محمدحسین، ۱۳۳۲-
ادغام وزارتخانه‌ها: دستکاری در ساختارهای اقتصادی
کشور/ مولف محمدحسین روشنک؛ گردآورندگان تکتّم
شهمای، رامین رنجبر، انسیه علویون؛ تهیه و تنظیم روابط
عمومی اتاق مشترک بازرگانی ایران و تاجیکستان، کانون
کارآفرینان خراسان رضوی.
مشهد: رنگین کتاب، ۱۴۰۱.

مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست نویسی
موضوع

ص: ۸۱
۶-۱۵-۵۹۱۷-۶۲۲-۹۷۸-۳۵۰۰۰ ریال
فیبا

وزارتخانه‌ها -- ایران
Executive departments -- Iran
ایران -- اوضاع اقتصادی -- ۱۳۸۷
Iran -- Economic conditions -- ۲۰۰۸

موضوع

شهمای، تکتّم، ۱۳۷۴-، گردآورنده
رنجبر، رامین، ۱۳۷۵-، گردآورنده
علویون، انسیه، ۱۳۶۷-، گردآورنده
اتاق مشترک بازرگانی ایران و تاجیکستان. روابط عمومی
کانون کارآفرینان استان خراسان رضوی
JQ1۷۸۶:
۳۵۴/۵۵۰۶:
۸۹۲۸۹۷۴:
فیبا
۱۲/۰۵/۱۴۰۱:
:
۸۹۲۸۶۱۹:

شناسه افزوده
شناسه افزوده
شناسه افزوده
شناسه افزوده
شناسه افزوده
رده بندی کنگره
رده بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی
اطلاعات رکورد کتابشناسی
تاریخ درخواست
تاریخ پاسخگویی
کد پیگیری

ادغام وزارتخانه‌ها

دستکاری در ساختارهای اقتصادی کشور

مولف: محمدحسین روشنک

گردآورندگان: تکتّم شهمای، رامین رنجبر، انسیه علویون
طراحی و صفحه آرایی: رامین رنجبر، تکتّم شهمای
نوبت انتشار: اول (تابستان ۱۴۰۱)
ناشر: انتشارات رنگین کتاب
چاپ و صحافی:

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۹۱۷-۱۵-۶

قیمت: ۳۵۰۰۰ ریال

باتوجه به خبر خوش توافق دولت و مجلس برای احیای وزارت بازرگانی

نگاهی به بخشی از پیگیری‌ها و استدلال‌های محمد حسین روش‌شنگ

عضو هیئت نمایندگان اتاق ایران و خراسان رضوی، مسئول کمیسیون
تجارت اتاق مشهد و رئیس تشکل‌های اتاق مشترک بازرگانی ایران و
تاجیکستان، کانون کارآفرینان و اتحادیه واردکنندگان خراسان رضوی
در مخالفت با ادغام وزارت‌خانه‌ها،
بویژه وزارت بازرگانی

از سال ۱۳۸۸ تا ۱۴۰۱

تهیه و تنظیم:

روابط عمومی اتاق مشترک بازرگانی ایران و تاجیکستان

و کانون کارآفرینان خراسان رضوی

تیرماه ۱۴۰۱

فهرست

- یادداشت مولف ۱۰
- بخش عمده ای از مشکلات کنونی اقتصاد خرد و تولید کشور از ادغام
ناشی می شود ۱۲
- ادغام ناموفق ۱۳
- انتقادات تند عضو اتاق بازرگانی از دو وزارتخانه ناموفق ۱۴
- تضعیف تجارت به نام تقویت صنعت ۱۵
- تجارت را در حاشیه قرار دادیم ۱۶
- نگاهی به دلایل تبدیل شدن ایران به مقصد صادرات به جای مبدأ آن ۱۷
- احیای مجدد وزارت بازرگانی نیاز امروز توسعه تجارت ۱۹
- وزیر صنعت حاضر نیست به شکست سیاست هایش در حوزه تولید و
تجارت اعتراف کند ۲۰
- نعمت زاده وزیر خودرو و پتروشیمی است ۲۲
- افزایش اشتغال و کاهش بیکاری لازمه پویایی اقتصادی ۲۴
- بزرگ ترین مشکل صادرات بالا بودن قیمت تمام شده است ۲۵
- جدایی اقتصاد از سیاست ۲۶
- آرزو و تفکر بعضی از مدیران درخصوص ادغام و تقسیم وزارت بازرگانی در
وزارت صنعت ۲۷
- جدا شدن تجارت از صنعت ۳۰
- دفاع از انتزاع و تشکیل وزارت تجارت ۳۲
- تفکیک وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت اقدامی منطقی است ۳۴
- انتزاع و تشکیل مجدد وزارت بازرگانی ۳۵
- ادغام وزارتخانه ها به زیان تولید ۳۷
- ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنعت کار سیاسی بود ۳۸
- خوشامدگویی بخش خصوصی به شریعتمداری ۳۹
- تولید ایران را چه شده است؟ ۴۰

- بخش خصوصی، قربانی آزمون و خطا ۴۲
- ارکان «حمایت از کالای ایرانی» حاکمیت، تولیدکننده، رسانه و مردم..... ۴۳
- دستکاری در ساختارها کشور را به بحران جدی نزدیک خواهد کرد ۴۵
- با ادغام وزارتخانه‌ها، متولی تجارت نداریم..... ۴۶
- ادغام وزارت خانه‌ها اشتباهی که نمی‌پذیرند ۴۷
- رفتن یا نرفتن شریعتمداری، آیا مساله این است؟ ۴۸
- مشکل «کمبود واگن» و راهکارهای پیش رو ۵۱
- می‌دانید با تجارت چه کرده‌اید؟..... ۵۲
- انتزاع حوزه بازرگانی از وزارت صنعت، معدن، تجارت ۵۳
- احیای مجدد وزارت بازرگانی؛ نیاز امروز توسعه تجارت ۵۵
- صادرکنندگان مقصر بازگشت ارز نیستند..... ۵۶
- در حاشیه سومین مخالفت با تشکیل وزارت بازرگانی ۵۷
- بخشنامه در ممنوعیت یا محدودیت صادرات ابلاغ شده، در حالی که حتی
یک بخشنامه در حمایت از صادرات صادر نشده است!..... ۵۸
- تصویب احیای وزارت «بازرگانی» در خانه ملت ۵۹
- وزارت صمت، خشتی که کج گذاشته شد ۶۰
- تشکیل وزارت بازرگانی و افق‌های جدید برای تجارت شرق ۶۱
- همیشه دیوارهای ساخته شده با خشت کج فرو می‌ریزند! چرا در کشور به
اشتباه اعتراف نمی‌شود!..... ۶۳
- ریشه مشکلات بخش تجارت، در خشت کج «ادغام» بود ۶۴
- صنعت، معدن و تجارت کشته شد..... ۶۵
- صادرات نیازمند متولی قدرتمند و پاسخ‌گو است..... ۶۶
- فراکنی شکست‌های وزارت صمت ۶۷
- مشکل عمده صادرات ایران نداشتن متولی تجارت است ۶۸
- وزارت صنعت، معدن و تجارت در هر سه حوزه ضعیف عمل می‌کند..... ۶۹
- ضرورت پیگیری مستمر برای حل ریشه‌ای مشکلات مرز دوغارون ۷۰
- تجارت در کشور ما بی‌صاحب است ۷۱
- ظرفیت‌های تجاری اوراسیا را چگونه افزایش دهیم؟ ۷۲

- ۷۳.....اردیبهشت را از دست بدهیم دیگر تمام است
- ۷۴.....روز ملی صادرات؛ روز نجات کشور از وابستگی به نفت
- ۷۵.....بهبود اقتصاد کشور در گرو هویت بخشی به تجارت خارجی
- ۷۶.....بزرگترین چالش اقتصاد ایران؛ عدم ارتباط با اقتصاد دنیا
- ۷۷.....چه سازمانی از صادرکننده حمایت خواهد کرد؟
- ۷۸.....دستکاری‌ها در اقتصاد کشور برای رفع بیکاری نابودکننده بوده و خواهد بود..
- ۷۹.....ادغام وزارتخانه صنعت و معدن در بازرگانی حوزه تجارت را نابود کرد....
- ۸۰.....فقدان متولی مستقیم حوزه تجارت، اساس مشکلات امروز اقتصاد است
- ۸۱.....احیای وزارت بازرگانی از الزامات اقتصادی کشور است

یادداشت مولف

بسم الله الرحمن الرحيم

در روز یادداشتن به ۶۸ سالگی خبری خوش شنیدم. خوشبختانه یک دستکاری از ده‌ها دستکاری در ساختار اقتصادی کشور، سرانجام بعد از ۱۳ سال، نزدیک به ابطال است.

در سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ که موضوع ادغام وزارت بازرگانی در وزارت صنعت و معدن مطرح بود، بارها نوشتند، نوشتیم، گفتند و گفتیم که این اقدام اشتباه و غلط را متوقف کنید؛ اما متأسفانه نظرات ما مورد توجه قرار نگرفت.

از اردیبهشت ۱۳۹۰ نیز که موضوع ادغام دو وزارتخانه تصویب شد، تاکنون بسیار در بازگشت از ادغام نوشتیم و گفتیم؛ به شخصه در بیش از یکصد یادداشت و مصاحبه منتشر شده در رسانه‌ها و ده‌ها سخنرانی به‌ویژه در جلسات اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی و خارج از اتاق اعلام کردم که ادغام وزارت بازرگانی، اقتصاد کشور را نابود خواهد کرد.

آن زمان به دولت و مجلس و جمعی از فعالان اقتصادی که طرفدار ادغام و حذف نام وزارت بازرگانی بودند، گفتیم اقتصاد کشور را نابود نکنید؛ اما متأسفانه دینفعانی که صاحب اختیار نیز بودند، نظرات ما را نمی‌پذیرفتند. اکنون پس از ۱۳ سال به اشتباه بزرگ خود پی برده و متوجه شده‌اند، ادغام‌ها خسارت‌های سنگینی به اقتصاد کشور تحمیل نموده است.

اکنون پس از ۱۳ سال باطل بودن دستکاری در ساختار مدیریت تجارت کشور
به همگان آشکار گردیده و تأسیس مجدد وزارت بازرگانی (تجارت) در دستور کار
قرار گرفته است. امری که باعث خوشنودی بسیاری از فعالان اقتصادی به ویژه
نقش آفرینان حوزه تجارت به خصوص صادرات شده است.

محمد حسین روشنگر

۹ تیر ۱۴۰۱

◆ بخش عمده ای از مشکلات کنونی اقتصاد خرد و تولید کشور از ادغام ناشی می‌شود

◆ پایگاه اطلاع رسانی صنایع آب، برق، نفت و انرژی و ...

۲۴ مهر ۱۳۹۱

در سال‌های ۸۸ و ۸۹ که مجدداً بحث ادغام وزارتخانه‌های صنعت و معدن و بازرگانی مطرح شد، فعالین بخش خصوصی در نشست‌ها و روزنامه‌ها و مصاحبه‌ها گفتند و گفتیم که این اقدام اشتباه را متوقف کنید؛ با این حال، دولتمردان طرح ادغام دو وزارتخانه بزرگ صنعت و معدن و بازرگانی را در حالی اجرایی کردند که این دو وزارتخانه ۶۰ تا ۷۰ درصد اقتصاد کشور را در خود جای داده بودند و ادغام این دو وزارتخانه زمینه‌ساز عدم موفقیت غضنفری وزیر صنعت و تجارت شد. این وزیر نیز نمره عملکرد قابل قبولی را نمی‌تواند اخذ چرا که بخش عمده ای از مشکلات کنونی اقتصاد خرد و تولید کشور از ادغام ناشی می‌شود.

عدم موفقیت وزارتخانه جدید صنعت، معدن و تجارت ارتباطی با نوع مدیریت و عملکرد فرد ندارد زیرا ادغام این دو وزارتخانه از ابتدا نیز نباید صورت می‌گرفت. البته لازم است این نکته را همواره مد نظر داشته باشیم که مشکل عمده اقتصادی کشور از تیم اقتصادی غیرمنسجم دولت ناشی می‌شود زیرا بسیاری از اقدامات و برنامه‌ریزی‌ها از سوی رئیس جمهور صورت می‌گیرد و اگر مجلس زورش به رئیس جمهور نمی‌رسد نباید به جرم آن غضنفری استیضاح شود.

◆ ادغام ناموفق

◆ روزنامه فراخوان

۱ آبان ۱۳۹۳

اگرچه ارتش و سپاه دو بال دفاع از مرز و بوم کشوره بوده و هستند عملکردشان در دفاع مقدس مکمل یکدیگر بود، لکن ادغام آن‌ها در دوران دفاع مقدس ممکن نشد؛ و در مقاطعی که به اصرار بعضی از دلسوزان نظام، بخش‌هایی از یگان‌های رزم سپاه و ارتش بصورت موردی ادغام شدند و مشترک عمل کردند اما موفق نبودند. امنیت خوب و بزرگ امروز کشور ایران اسلامی در شرایط نا امنی جهان نیز حاصل وجود دو بال دفاعی کشور است. حال چرا از این تجربه در مورد تولید و تجارت که دو نیاز بزرگ اقتصاد کشور و مکمل هم در دو حوزه و تخصص و تجربه جداگانه هستند استفاده نمی‌کنیم؟ آیا ادغام بال‌ها باعث پرواز بهتر او نمی‌شود. ایران در حوزه تجارت، تجارب بسیار ارزشمندی دارد که در تعداد کمی از کشورهای جهان نمونه آن دیده می‌شود. تجارب بازرگانی کشور در حوزه مدیریت دولتی از یک طرف و فعالین اقتصادی از طرف دیگر بیش از هر تجربه و توان در بخش‌های دیگر بوده و هست. لکن متأسفانه پس از ادغام ناموفق، برنامه مناسبی برای بهره‌گیری از این سرمایه عظیم وجود ندارد. امید است دولت و مجلس با بهره‌گیری از تجربه دفاع مقدس، اقدامی داشته باشند که تولید و تجارت به‌عنوان دو بال توسعه اقتصادی کشور در کنارهم و نه ادغام باهم عمل کنند.

◆ انتقادات تند عضو اتاق بازرگانی از دو وزارتخانه ناموفق

◆ آخرین خبر و ...

۱۹ خرداد ۱۳۹۵

من از طرفداران دولت تدبیر و امید هستم ولی همین دولت در دو وزارتخانه کاملاً ناموفق بود؛ یکی وزارت صنعت، معدن و تجارت و دیگری مسکن و شهرسازی. چون دولت در این بخش‌ها توفیق نداشته است می‌خواهد کارهای خود را با تغییرات این چینی توجیه کند. اصولاً کارت بازرگانی مساله اتاق بازرگانی است و بخش خصوصی خود باید درباره آن تصمیم بگیرد. من نمی‌دانم چقدر از نظرات بخش خصوصی استفاده شد اما دولت نباید در موضوع کارت بازرگانی دخالت کند.

حوزه تجارت خاص خود است و عدم توجه به این حوزه باعث مشکلاتی شده است. به‌ویژه بعد از روی کار آمدن آقای نعمت‌زاده که با تجارت کاملاً مخالف است؛ ایشان بنیاد تجارت را از بین برد. ایشان تجارت را تضعیف نکرد بلکه بنیان‌های آن را از بین برده است. ایشان اصولاً اعتقادی به تجارت ندارد و فکر می‌کند تولیدکننده خود باید تاجر باشد. وی فکر می‌کند صنعتگر می‌تواند مواد مورد نیاز را وارد کند و در عین حال محصولات خود را صادر کند. این تفکر اشتباه باعث آسیب‌های جدی به بحث تجارت در کشور شده است. علت مخالفت وی با بحث‌های تفکیک وزارت صنعت و معدن با وزارت بازرگانی همین موضوع بوده است. وی اعتقادی به تجارت نداشت و فکر می‌کرد اگر تجارت تقویت شود صنعت ضعیف می‌شود. وی فکر می‌کند حوزه تجارت باید در حاشیه باشد.

از دیدگاه نعمت‌زاده حوزه تجارت یک وسیله جزئی در خدمت صنعت است. برای همین هم همه امتیازات به گونه‌ای تخصیص پیدا می‌کند که تاجر نتواند فعالیت کند.

در این دوره بخش تجارت عملاً نابود شده است. حتی چینش نیروهای وزارت صنعت، معدن و تجارت هم به شکلی است که به بحث تجارت آسیب برسد. آقای خسرو تاج که تخصص تجارت دارد در بخش‌هایی فعال است که اصولاً ربطی به تجارت خارجی ندارد و در مقابل آقای افخمی که یک نیروی توانمند در صنعت است در توسعه تجارت به کار گرفته شده تا تجارت از بین برود. نوع انتصابات ایشان نشان می‌دهد که می‌خواهد تجارت را در صنعت ادغام کند در حالی که این کار هیچ‌وقت ممکن نیست.

◆ تضعیف تجارت به نام تقویت صنعت

◆ روزنامه تعادل

۱۹ خرداد ۱۳۹۵

من معتقدم حوزه تجارت چندان ارتباطی با اتاق بازرگانی با تعریف فعلی ندارد. به صورت دقیق‌تر زمانی اتاق بازرگانی به مساله تجارت می‌پرداخت اما وابسته کردن موضوعات دیگری مانند صنعت، معدن و کشاورزی اقدامی اشتباه بود که باعث شد نه تنها بحث بازرگانی مغفول واقع شود؛ بلکه به هیچ کدام از این موضوعات رسیدگی نشود.

اتاق بازرگانی تعریف مشخص دارد و قرار بود به تجارت، ولی نه هر نوع خریدوفروشی بلکه به موضوع تجارت خارجی بپردازد. به صورت کلی امروز در بحث اتاق بازرگانی شاهد هستیم که يك معدنکار که در طول زندگی‌اش نه مشغول بازرگانی بوده و نه خواهد بود، موظف به دریافت این کارت است.

این کارت در حقیقت کارت عضویت است اما در ایران هرکس می‌تواند بدون داشتن تخصص مشخص کارت بازرگانی دریافت کند. مشکل اساسی این است که کارت عضویت و کارت بازرگانی لازم و ملزوم یکدیگر شده‌اند.

کارت بازرگانی مجوز تجارت است و قرار بود تنها تجار به عنوان يك سند معتبر ملی این کارت را داشته باشند. ما نیاز به این مسئله داشتیم که فقط تجار و افراد دارای تجربه تجارت مجوز تجارت یا همان کارت بازرگانی را دریافت کنند. این کارت در سال‌های اول کارت‌های آزمایشی هستند و سپس تبدیل به کارت‌های اصلی می‌شوند و این ضمانت مسئولیت کارت است. با این کار دیگر کسی از کارت سواستفاده نمی‌کند و شاهد واردات بدون پرداخت مالیات نخواهیم بود.

مشکل این است که برای هرکس امروز کارت بازرگانی صادر می‌شود و سوء استفاده‌هایی که می‌گویند رخ می‌دهد. مشکل ما این است که اتاق بازرگانی مسئله عضویت خود را به تجارت گره زده است در حالی که این دو موضوع کاملاً جدا از یکدیگر هستند.

♦ تجارت را در حاشیه قرار دادیم

♦ روزنامه خراسان رضوی

۲۵ خرداد ۱۳۹۵

هم‌اکنون ما تجارت را در حاشیه قرار دادیم، بخشی از مسئولیت حوزه تجارت را به وزارت صنعت و بخشی را به جهاد کشاورزی سپرده‌ایم و از بخش قابل توجهی از آن غافل هستیم. ما تجارت را در حاشیه قرار دادیم و اراضی آن را تقسیم کرده‌ایم، با این وضعیت واضح است که مشکلات روزبه‌روز افزایش یابد.

◆ نگاهی به دلایل تبدیل شدن ایران به مقصد صادرات به جای مبدا آن

◆ روزنامه خراسان رضوی

۱۹ تیر ۱۳۹۵

دستکاری‌ها و ادغام‌های خسارت بار ایران را به مقصد صادرات کشورهای دیگر تبدیل کرده است.

«چرا به جای مبدا به مقصد کالا تبدیل شده ایم؟» برای روشن شدن پاسخ این سوال که چرا کشور به مقصد تولیدات دیگر کشورها تبدیل شده است باید ابتدا به زبان ساده صادرات و اینکه چگونه کالایی صادر می‌شود را تعریف کنیم.

چه بخواهیم چه نخواهیم، بازارهای جهان همچون مرزها به یکدیگر متصل هستند، به ویژه در عصر انفجار رسانه‌ها که باعث شده است مردم دنیا لحظه به لحظه در جریان شرایط بازار و کالاهای عرضه شده در هر کشور و قیمت و کیفیت آن قرار گیرند؛ در این شرایط بازرگانان به خواست عمومی مردم برای جابه‌جایی کالا از شهری به شهری و از کشوری به کشوری تلاش می‌کنند تا ضمن پاسخگویی به خواست مردم، منافع خود را تامین کنند. این جابه‌جایی کالا را در مبدا صادرات و در مقصد واردات می‌گویند.

با نگاه به اقتصاد و بازار فعلی کشور و خواست مردم که کالای با کیفیت و قیمت مناسب را طلب می‌کنند، مشخص می‌شود بازار شهر و روستای ایران اسلامی در مسیر مقصد کالاهای قابل عرضه در بازار جهانی قرار گرفته است، نه مبدا صادرات کالا. اینکه کالا به وسیله بازرگان سالم و درستکار از مبدا کشورهای خارجی به ایران که مقصد است، رسانده شود یا توسط قاچاقچیان در اصل موضوع تفاوت نمی‌کند؛ مهم این است که بازار و اقتصاد ایران مقصد کالا است نه مبدا کالا.

بسیاری سوال می‌کنند چرا با وجود درآمد کم مردم ایران، بازار کشورمان به مقصد واردات کالا تبدیل شده است و چرا به مبدا صادرات دست نیافته‌ایم؟ جواب این سوال نیز بسیار ساده است؛ وقتی در بازار ایران قیمت یک دستگاه خودرو که معمولاً نماد تولیدات صنعتی هر کشور است، نسبت به عمده کشورهای دنیا ۲/۵ برابر باشد، چه بخواهیم چه نخواهیم این بازار خود به خود به مقصد کالا تبدیل می‌شود.

در این شرایط هر قانون و مقرراتی مانند مقررات دریافت تعرفه سنگین از کالاهای وارداتی

ممکن است مُسکن کوتاه‌مدت باشد، لیکن درمان درد نخواهد بود؛ بلکه همین مقررات دریافت تعرفه‌های سنگین از کالاهای وارداتی، خود منشاء فسادهای گسترده و قاچاق بوده و خواهد بود و درمان درد را ناممکن خواهد کرد.

چالش صادرات غیرنفتی کشور، نبود کالای تولیدی است که بتواند مبداء برای مقصدهای خارجی قرار گیرد. در این شرایط اقتصادی و با توجه به مقصد بودن ایران برای کالاهای خارجی، نیازمند افزایش نظارت‌ها و مقابله جدی با قاچاق کالا هستیم.

به دلیل برنامه‌ریزی‌های نادرست بیست سال گذشته و به‌ویژه در سال‌های پُر درآمد نفتی و سال‌های اخیر ایران، کشوری که در سال‌های بعد از دفاع مقدس توانسته بود در بعضی از کالاها مبداء قرار گیرد و صادر کننده محسوب شود، به تدریج این قدرت را از دست داد و اکنون به جز چند قلم کالا که منشاء کشاورزی و خدادادی دارند؛ از یک طرف و بعضی از محصولات که مواد اولیه تولید آن‌ها نیز از همان منابع خدادادی نفت است و تولیدات معدنی و صنعتی که دلایل خاص و ویژه دارند؛ در ایران محصولی که از نظر کیفیت و قیمت، مقصدها به دنبال آن باشند، وجود ندارد.

اینکه چرا این گونه شده است را باید در برنامه‌ریزی‌ها و مدیریت‌های نادرست دولتی و بخش خصوصی و در مواردی زیاده‌خواهی و رانت‌طلبی و در نهایت متکی بودن بر نفت جستجو کرد. البته نبود حمایت‌هایی نظیر مشوق‌های صادراتی، تسهیلات بانکی، برخورد‌های مالیاتی و تفاوت نرخ ارز و در نهایت متولی نداشتن حوزه تجارت در بدنه دولت فعلی را می‌توان به عنوان چالش‌های توسعه صادرات ذکر کرد.

◆ احیای مجدد وزارت بازرگانی نیاز امروز توسعه تجارت

◆ باشگاه خبرنگاران جوان

۲۹ مهر ۱۳۹۵

یکی از نیازهای اساسی امروز برای توسعه تجارت احیای مجدد وزارت بازرگانی است. نامگذاری روزی به نام روز ملی صادرات غیر نفتی، خود بیانگر اهمیت و نقش هرکدام از اجزای موثر در فرایند توسعه صادرات بوده و فرصتی مغتنم است تا زمینه‌ای برای توجه موکد به حوزه تجارت خارجی، خصوصا صادرات و رفع مشکلات و موانع فرا روی توسعه آن فراهم گردد.

برای توسعه صادرات غیر نفتی چهار راهکار اصلی وجود دارد که اگر به آن‌ها عمل نشود توسعه صادرات محقق نخواهد شد.

نخستین راه برای توسعه صادرات کاهش قیمت تمام شده کالاهای تولید داخلی است، متأسفانه امروز شاهد هستیم که قیمت تولیدات داخلی به حدی افزایش یافته که کالای مشابه از هزاران کیلومتر آن طرف دنیا به کشور وارد می‌شود و دولت تا ۱۰ درصد قیمت بابت ورود آن کالا از وارد کننده تعرفه می‌گیرد اما با این وجود باز هم تولیدات داخلی قدرت رقابت با کالای خارجی را از نظر قیمتی ندارند. رقبای ما در بازارهای هدف کالاهای مشابه را ارزان می‌فروشند، که این موضوع به ضرر صادرکننده تمام می‌شود.

دومین موضوع نرخ دلار است که چهار سال توسط دولت ثابت باقی مانده در حالیکه در این مدت اگر نگوییم ۸۰ درصد، حداقل ۵۰ درصد تورم در کشور بوده در نتیجه باید نرخ ارز حاصل از صادرات حداقل ۵۰ درصد افزایش پیدا می‌کرد و همین ثابت ماندن نرخ ارز قدرت رقابت در بازارهای هدف را از بین برده است.

سومین پیشنهاد توسعه صادرات را احیای مجدد وزارت بازرگانی است. در حال حاضر بخش تجارت متولی و صاحب و مدافعی ندارد که این وضعیت باعث از بین رفتن زیرساخت‌های تجاری کشور شده و یکی از ضرورت‌های امروز احیای دوباره این وزارتخانه است.

چهارمین راهکار نیز دلجویی از صادرکنندگانی است که در ده سال گذشته به دلیل تصمیمات غلط دولت‌ها با میلیاردها تومان زیان مواجه شده‌اند.

♦ وزیر صنعت حاضر نیست به شکست سیاست‌هایش در حوزه تولید و تجارت اعتراف کند

♦ خبرگزاری تسنیم

۰۲ آبان ۱۳۹۵

چرا وزیر با تجربه حاضر نیست به شکست سیاست‌های خود در حوزه تولید و تجارت اعتراف کند و با تغییر سیاست‌ها در حوزه تولید و احیای بال دوم اقتصاد یعنی تجارت چراغ روشنی فرا روی اقتصاد کشور قرار دهد.

جناب نعمت‌زاده و مشاوران ایشان که اکثراً یا دست‌اندرکار خودروسازی، پتروشیمی و چند صنعت ویژه دیگر هستند با هدف حمایت از صنعت، انحلال وزارت بازرگانی و تقسیم اراضی آن را به اجرا گذاشته و نیروهای با تجربه و متخصص حوزه تجارت کشور را متلاشی کردند.

متأسفانه بخشی از صنعتگران نیز با این تصور که نابودی حوزه تجارت کشور به نفع صنعت خواهد بود از سیاست وزیر و مشاورانش حمایت کردند، غافل از اینکه تجارت و تولید دو بال جدا و مکمل یکدیگرند که اگرچه باید جدا از هم عمل کنند اما نتیجه همراهی این دو، پرواز موفق اقتصاد تولید و تجارت کشور را به همراه دارد، اکنون بعد از چهار سال باید از جناب وزیر و مشاورانش و همین‌طور حامیان سیاست از دور خارج کردن تجارت با هدف حمایت از صنعت پرسید این سیاست چه نتیجه‌ای برای تولید کشور به همراه داشته است؟ آیا متلاشی شدن بال تجارت باعث توقف بسیاری از صنایع نشده است؟

آیا این سیاست‌های جناب نعمت‌زاده برای صنایع بهره‌داشته است؟ آیا تعطیلی آشکار و پنهان هزاران کارخانه و بنگاه تولیدی و افزایش سرسام‌آور قیمت تمام‌شده تولید و رشد قاچاق کالا در کشور و کاهش صادرات غیر نفتی و نرسیدن به حداقل اهداف صادراتی حاصل این سیاست‌ها نبوده است؟

مگر نه اینکه چند سال قبل در روز ملی صادرات، بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار صادرات غیر نفتی برای امروز هدفگذاری شده بود؟ چرا وزیر با تجربه حاضر نیست به شکست سیاست‌های خود در حوزه تولید و تجارت اعتراف کند و با تغییر سیاست‌ها در حوزه تولید و احیای بال دوم اقتصاد یعنی تجارت چراغ روشنی فرا روی اقتصاد کشور قرار دهد؟

سئوالی که امروز دارم این است که چرا رئیس‌جمهور که از دو سال قبل متوجه بی‌نتیجه بودن سیاست‌های وزیر با سابقه خود شد و بارها صدای افراد باتجربه و دلسوز اقتصاد کشور را در ناتوانی وزیر و شکل جدید وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت شنید توجهی نمی‌کند.

◆ نعمت‌زاده وزیر خودرو و پتروشیمی است

◆ روزنامه دنیای اقتصاد

۱۰ آبان ۱۳۹۵

در مورد وزارت صنعت، معدن و تجارت و حوزه تولید و صادرات در گذشته در حضور نمایندگان مجلس شورای اسلامی، وزرای اقتصادی دولت و نیز استاندار خراسان رضوی اعلام کرده‌ام که شرایط اقتصادی کشور چندان مطلوب نیست، با این وجود تلاش دولت و مسئولان و مقامات دولتی در خراسان رضوی را نفی نمی‌کنم.

متأسفانه این وزارتخانه عملکرد بدی داشته و بهتر از این می‌توانست عمل کند. پس از ادغام وزارت بازرگانی و صنعت، در ابتدای دولت یازدهم و آغاز کار نعمت‌زاده این نتیجه به دست آمد که ساختار کنونی پاسخگو نیست و وزارت تجارت باید بار دیگر از وزارت صنعت مستقل شود اما وزیر صنعت در این زمینه مقاومت کرد. به نظر من اقتصاد ما صنعت، تجارت، معدن، کشاورزی و ساختمان است و یک وزارتخانه نمی‌تواند همه این‌ها را مدیریت کند و تضاد منافع در وزارت صنعت به گونه‌ای است که کارآمدی صنعت، معدن و تجارت را از بین می‌برد.

ضمن اینکه از وقتی وزارت بازرگانی و صنعت ادغام شد، اصناف و کسب‌وکار هم زیرمجموعه این وزارتخانه قرارگرفت اما سازوکار این وزارتخانه به گونه‌ای نیست که بتواند اصناف را کنترل کند. به طور مثال وقتی وزیر بهداشت در مورد دخانیات، قلیان و مضرات آن صحبت کرد، در مشهد با صنفی از فضای کسب و کار که سال‌ها فعال بوده و پروانه کسب رسمی دارد، مبارزه کردند. من به دنبال تایید فعالیت این صنف نیستم بلکه منظورم اثرات منفی این کار است. وزارت صنعت از تصمیم مقامات سیاسی و امنیتی حمایت کرد و اثر آن این بود که یک صنف ۵۰ ساله از رده کسب‌وکار خارج شد، حجم قابل توجهی از اشتغال از بین رفت و مصرف دخانیات به جای اینکه در فضاهای عمومی و قابل کنترل باشد، به اماکن مخفی انتقال و حجمش بیشتر شد، و این را عدم کنترل سیاست‌ها توسط جایگاهی که تخصص آن را ندارد، می‌دانم.

حوزه تجارت از دیدگاه نعمت‌زاده جایگاهی نداشت و همان ابتدا در انتصاب افخمی‌راد که نیروی بسیار خوب صنعتی است، به جای انتقال وی به حوزه صنعت، او را به سازمان

توسعه تجارت انتقال داد و با این کار هم او را از جایگاه، تخصص و توانی که دارد غافل کرد و هم آن حوزه را از حیطه توانمندی باز داشت. بنابراین سیاست‌هایی که وزیر صنعت اعمال کرد و با این تصور که می‌تواند صنعت را بیشتر تقویت کند به صورت معکوس جواب داد و امروز نه تجارت، نه صنعت و نه معدن را به معنای واقعی داریم.

در استان خراسان رضوی، مسئولان همه تلاش خود را کرده‌اند و من به عنوان متولی امر تجارت و رئیس کانون کارآفرینان نمی‌توانم بگویم کاری از رئیس سازمان صنعت و مسئولان اقتصادی استانداری برمی‌آمده و انجام نداده‌اند، آن‌ها تلاش خود را کرده‌اند اما چون سیاست‌های وزارتخانه اشتباه بود، زحمات آن‌ها هم جوابی نگرفت. اگر سیاست‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت این‌گونه نبود، امروز شاهد این حجم از بیکاری نبودیم. من وزیر صنعت را وزیری در حوزه صنعت خودرو و پتروشیمی می‌شناسم و کمتر در حوزه معدن، بازرگانی و واحدهای صنعتی کوچک او را وزیر می‌دانم و به نظرم در این زمینه مقصر است. نخستین راهکار پیشنهادی من احیای وزارت بازرگانی است، علاوه بر این باید به معدن به عنوان یک اصل اساسی اقتصاد کشور توجه ویژه شود و به صنعت هدف‌دار، صنایع کوچک، متوسط و روستایی و به خصوص صنایع صادرات‌محور اهمیت داده شود.

◆ افزایش اشتغال و کاهش بیکاری لازمه پویایی اقتصادی

◆ فرصت امروز

۱۸ آبان ۱۳۹۵

در طول چند سال اخیر ما شاهد رکود حاکم بر بخش مسکن و ساختمان کشور بوده‌ایم که این بخش ارتباط چندانی با تحریم‌ها ندارد و ضعف مدیریت‌ها در این بخش موجب بروز این معضل شده‌است. بر این اساس وزارت راه و شهرسازی می‌تواند با فعال کردن بخش عمران و مسکن، به رونق اقتصادی و عبور از رکود و ایجاد اشتغال کمک کند، چرا که رونق بخش مسکن و عمران می‌تواند بخش‌های صنعت، معدن و تجارت را هم فعال کند و وزارت راه و شهرسازی با اعمال سیاست‌های خاص و ایجاد تحرک در بخش عمران و مسکن، موجبات حرکت دیگر بخش‌های تولیدی و تجاری را فراهم کند. از طرف دیگر وزارت صنعت، معدن و تجارت که پایه و اساس اقتصاد و اشتغال کشور را در خود جای داده است، با ساختار فعلی پاسخگوی نیاز مدیریتی نبوده است و دولت و اقتصاد کشور از این جهت رنج می‌برند.

ضمن اینکه اقدام نادرست دولت قبل در ادغام وزارتخانه‌های راه و ترابری و مسکن و شهرسازی و همچنین وزارت صنعت، معدن و تجارت، تبعات منفی خود را امروز در دولت یازدهم نشان می‌دهد، به طوری که این ادغام‌ها منجر به ناکارآمدی وزارت صنعت، معدن و تجارت و وزارت راه و شهرسازی شده و در نهایت اهداف اولیه پیش بینی شده در این راستا محقق نشده است.

باید گفت به هیچ وجه امکانپذیر نیست که وزارتخانه‌ای مثل صنعت، معدن و تجارت در عین اینکه متولی بازار و کسب و کار داخلی و نیز تجارت خارجی است، متولی مغازه داری هم باشد. در تمام دنیا هم به این نتیجه رسیده‌اند که این بخش‌ها را نمی‌توان در کنار هم مدیریت کرد و به همین دلیل حوزه‌های جداگانه‌ای برای آن‌ها تعریف شده‌است. به این ترتیب در کشور ما هم نتایج منفی ادغام ناموفق این وزارتخانه‌ها و نبود مدیریت صحیح در آن‌ها، هم اکنون خود را نشان می‌دهد.

◆ بزرگ‌ترین مشکل صادرات بالا بودن قیمت تمام‌شده است

◆ اخبار خراسان رضوی

۲۱ آذر ۱۳۹۵

امروز مجوز واردات خودرو به چه کسانی داده می‌شود و از ابتدای سال تاکنون چقدر خودرو وارد شده است؟ وقتی وزیر صنعت، معدن و تجارت ما به وزیر خودرو و پتروشیمی تبدیل شود، جایی برای معدن و تجارت باقی نمی‌ماند.

دولت حوزه تجاری را تضعیف کرده است، و به این علت که بنگاه‌های تجاری بتوانند پاسخگویی تولید با تناژ بالا را داشته باشند در اختیار ندارند و باید بنگاه‌ها بتوانند از چند کارخانه با یک استاندارد واحد، صادرات داشته باشند که در این صورت است که قیمت تمام‌شده در داخل کاهش می‌یابد.

تجارت یعنی موتور محرک تولید و اشتغال، ما تاکنون تلاش زیادی برای راه‌اندازی هلدینگ در استان داشته‌ایم ولی نتوانسته‌ایم. برای وزیر صنعت گویا حوزه تجارت اصلا معنی ندارد و علاوه بر قبول نداشتن آن، برایش کاری هم نمی‌کند.

◆ جدایی اقتصاد از سیاست

◆ صمت نیوز

۲۱ فروردین ۱۳۹۵

تولید و تجارت با هم یکی نیست، صادرات یک تخصص است بنابراین وزارت صنعت، معدن و تجارت به عنوان متولی این حوزه باید نهادهای بازرگانی و صادراتی را تقویت کند و پس از آن با کاهش سودهای بانکی مربوط به صادرات، تاثیر مطلوبی در اقتصاد داشته باشد.

◆ آرزو و تفکر بعضی از مدیران درخصوص ادغام و تقسیم وزارت بازرگانی در وزارت صنعت

◆ وبسایت شرکت الماس سازه روشن

۱۳۹۶

در آن زمان جمعی از متخصصین با تجربه اقتصاد کشور به‌ویژه در حوزه تجارت، ضمن مخالفت با انحلال وزارت بازرگانی، فریاد زدند طرح ناپخته‌ای که بر اساس آرزوی بعضی افراد پیاده شود راه بجایی نخواهد برد. اما متأسفانه دولت وقت که از لابی مجلس شورای اسلامی و اتاق بازرگانی در آن زمان برخوردار بود تحت تأثیر جوسازی حمایت از صنعت با انحلال وزارت بازرگانی، بدون توجه به اعتراض کارشناسان بخش تجارت طرح ادغام و انحلال را پیش برد.

اکنون که در طول شش سال گذشته مشخص شد آرزوهای ناپخته راه بجایی نبرده و نظر مخالفین ادغام درست بوده‌است، دولت تصمیم به اصلاح آن اقدام اشتباه و نابودکننده‌ی تولید و تجارت گرفته و لایحه انتزاع وزارت (تجارت) بازرگانی را به مجلس ارائه نموده است. این موضوع باعث بکار افتادن مجدد لابی‌های باقیمانده همان تفکر اشتباه که می‌خواستند بزرگ شدن وزارت و حوزه صنعت را با از بین بردن حوزه تجارت محقق کنند گردید، تا نگذارند انتزاع انجام شود، جالب است این افراد خود معترف به عدم کارایی ادغام و بدون نتیجه بودن آن هستند و قبول دارند هیچ یک از اهداف و آرزوهای مربوط به انحلال و ادغام وزارت بازرگانی محقق نشده بلکه بر دردهای قبل نیز اضافه گردیده، با این وجود بر ادامه راه بدون نتیجه و بی حاصل و نابودکننده فضای مناسب کسب و کار در تولید و تجارت اصرار دارند.

جمع زیادی از دلسوزان حوزه تجارت همان زمان با ذکر دلیل به طراحان آرزوی انحلال و ادغام وزارت بازرگانی و تشکیل یک وزارتخانه که فقط صدای تولید از آن برآید گفتند و نوشتند که این یک اقدام بی حاصل است و نتیجه نخواهد داشت؛ که متأسفانه به اعتراضات توجه نشد و کار خود را برای تحقق آرزوهای بخش‌گرایانه ادامه دادند.

امروز پس از شش سال هیچ یک از طراحان انحلال و ادغام وزارت بازرگانی، حتی جناب آقای نعمت‌زاده وزیر محترم که بارها از ادغام دفاع کرده و فرموده‌اند آرزوی ادغام را داشته‌اند، نمی‌توانند یک حاصل مثبت از این ادغام و انحلال وزارت بازرگانی بیان کنند. بلکه همه به

بی‌حاصل بودن ادغام اشاره دارند با این تفاوت که بعضی از آن دوستان اصرار دارند آرزوها را تمدید و چند سال دیگر نیز صبرکنند شاید معجزه‌ای رخ دهد و اقتصاد کشور بدون داشتن وزارت بازرگانی بتواند موفق شود. اما همین افراد نیز هیچ‌گونه دورنمای مثبت و حاصلی برای ادامه وضعیت ادغام و عدم وجود وزارت تجارت ارائه نمی‌دهند.

در شش سال گذشته هر روز اشکالات و عدم توفیق ادغام مشخص و به آن اضافه شده است به‌گونه‌ای که اگر پنجاه سال دیگر نیز تصرف وزارت بازرگانی ادامه داشته باشد بر مشکلات اضافه شده و خسارت بیشتری متوجه صنعت و تولید خواهد بود. مثلاً اگر امروز شاهد افزایش چند برابر قیمت تمام‌شده کالای تولیدی در ایران هستیم و اگر بخش زیادی از بنگاه‌های تولیدی با مشکل مواجه و به تعطیلی کشیده شده‌اند و اگر انبار بیش از حد کالاهای تولیدی در کارخانجات را شاهدیم و یا اگر حجم بدهکاری‌های معوقه بانکی چند برابر شده و سقف بیکاری و رشوه خواری در فضای کسب‌وکار به اوج رسیده و هر روز به بلندای دیوار تعرفه‌ها اضافه و قاچاق کالا غوغا می‌کند، یک دلیل و شاید اصلی‌ترین دلیل آن ادغام‌های از سر هوس چند وزارتخانه بوده است، ضمن اینکه درموضوع تجارت با کشور روسیه مشخص شد نبود حوزه تجارت قوی در کشور باعث شده شرایط همکاری تجاری با کشورهای جهان از جمله روسیه را آن‌گونه که باید نداشته باشیم. این اشکال در سفر ریاست محترم جمهوری به کشور روسیه که ریاست محترم اتاق ایران نیز حضور داشتند در سخنان رئیس جمهوری روسیه کاملاً مشخص بوده است.

اگر امروز لابی‌های مجدد افرادی از اتاق و خارج اجازه ندهند وزارت بازرگانی تشکیل شود چند سال دیگر با خسارتی چندین برابر انتزاع اتفاق خواهد افتاد چون هرچه تلاش شود مخلوط شدن دو حوزه تولید و تجارت غیرممکن است، تولیدکننده باید تولید کند و بازرگان باید تجارت، این دو مکمل هم هستند نه از یک جنس که بشود آن‌ها را در هم ادغام کرد، البته هستند افراد و بنگاه‌هایی که در دو حوزه فعالیت داشته و دارند که همین افراد و بنگاه‌ها نیز به خوبی می‌دانند حوزه تولید از حوزه تجارت جداست.

اگر لابی‌های غیررسمی اتاق و دیگران با نمایندگان محترم مجلس برای تداوم ادغام ادامه یابد و تشکیل وزارت بازرگانی با تاخیر مواجه و چند سال دیگر به خسارت‌های این چند سال اضافه شود اتاق و لابی‌کنندگان امروز مقصر و آن زمان باید پاسخگوی خسارت اقتصاد کشور و بیکاری‌های جوانان باشند، اینجانب و بسیاری از دلسوزان در گذشته گفته‌ایم، مجدد

نیز می‌گوییم از اول مشخص بود ادغام فقط یک آرزوی دست نیافتنی و بی‌حاصل و همراه با خسارت سنگین بوده و اگر ادامه یابد بر خسارت‌ها و بیکاری جوانان کشور افزوده می‌شود، تاجایی که در چند سال آینده نه تجارت درستی خواهیم داشت و نه تولید موفق.

◆ جداشدن تجارت از صنعت

◆ روزنامه صبح استان اتفاقیه و ...

۲۲ خرداد ۱۳۹۶

برخی فکر می‌کنند اگر حوزه تجارت تضعیف شود، بخش صنعت تقویت می‌شود در حالی که این امر نتیجه‌ای برعکس خواهد داشت.

ادغام وزارتخانه‌ها، اشتباه بود

اصولا ادغام وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی از ابتدا اشتباه بود و هزینه‌های زیادی برای کشور دربر داشت. یکی از اهداف ادغام این وزارتخانه‌ها کوچک‌تر کردن ساختار دولت بود اما امروز در عمل این اتفاق نیفتاده و این ادغام صورت نگرفته است.

هدف دیگر این ادغام این بود که بیشتر به تولید و صنعت پرداخته شود در حالی که این مهم هم رخ نداده است. در حال حاضر قیمت تمام شده محصولات تولیدی به بیش از ۳ برابر رسیده است. این طرح همچنین در جلوگیری از قاچاق و کنترل واردات غیرقانونی هم موفق نبوده است.

به طور کلی خیلی‌ها از ابتدا مخالف ادغام دو وزارتخانه صنایع و معادن و بازرگانی بودند. مسئله تعرفه‌ها و کاهش آن یکی دیگر از دلایل این امر بود که باز هم با ادغام وزارتخانه‌ها محقق نشد. اگر امروز بدهکاری‌های معوقه سر به فلک می‌کشد، حاصل همین به هم ریختگی ناشی از ادغام بوده است.

یکی از علل عدم توفیق زیاد وزارت صنعت، معدن و تجارت در دولت یازدهم تعدد وظایفی است که بر عهده این وزارتخانه قرار گرفته است. به عنوان نمونه هم مدیریت تعزیرات بر عهده این وزارتخانه است و از سوی دیگر باید از تولید حمایت کند.

در این چند سال مسکن و عمران و آبادانی از بین رفته است و رکود بر بازار مسکن حکم فرماست که همه این‌ها نشان از عدم موفقیت طرح ادغام وزارتخانه‌ها دارد.

تجارت یک تخصص است

باید توجه داشت که تجارت یک تخصص است. در همین مدت گران شدن تولید یکی از مشلات اساسی تولیدکنندگان بوده است. این امر باعث افزایش دیوی کالا در انبارها شده است چون تجارت از کار افتاده است. تجارت و بازرگانی تخصص ویژه‌ای است. امروز وزارت

صنعت، معدن و تجارت هیچ کارنامه مثبتی ندارد، یکی از عمده‌ترین دلایل عدم توفیق این وزارتخانه همین بحث ادغام بوده است.

صنعت، معدن و تجارت مکمل هم هستند. این‌ها دو بال هستند که در بدنه دولت نشسته است. این دو بال قدرت حرکت به اقتصاد می‌دهد. دلیل اینکه ما در بازار خارجی موفق نیستیم این است که ما بازرگان قوی نداریم تا بتواند برندهای قوی تولید کند. ادامه این ادغام شرایط را بدتر می‌کند و باید مجلس در این خصوص تصمیم درست را بگیرد. بیشترین ضرر در ادغام وزارتخانه‌ها متوجه تولید به خصوص تولید صنعتی بوده است.

◆ دفاع از انتزاع و تشکیل وزارت تجارت

◆ روزنامه صبح امروز خراسان رضوی

۳۰ خرداد ۱۳۹۶

این روزها که موضوع انتزاع حوزه تجارت کشور و احیای وزارت بازرگانی مطرح است در بین نظرات فعالین حوزه‌های تجارت، صنعت، معدن و نظر اصناف دیگری تحت عنوان کشاورزی نیز شنیده می‌شود.

نظر این گروه که بیشتر تحت تاثیر حوزه تجارت تازه تاسیس، با نفوذ و پولدار وزارت کشاورزی که چون پول و امکانات و مجوز در اختیار دارد صاحب لابی قدرتمندی نیز هست حرف‌های جالبی به گوش می‌رسد، مثلاً گفته می‌شود اگر وزارت بازرگانی مستقل شکل بگیرد به تولید کشاورزی و دام و طیور و صنایع کشاورزی خسارت وارد می‌شود، بدون اینکه بگویند این خسارت چگونه و به چه دلیل حادث خواهد شد و اصلاً تجارت و کشاورزی از نظر حاکمیت و مدیریت دولتی کجا به هم مرتبط بوده‌اند، تعریفی که بعضی از دوستان حوزه کشاورزی از نیاز مدیریت دولتی کشاورزی بر تجارت مطرح می‌کنند نیز خیلی جالب است این عزیزان می‌گویند هر فعالیتی که به هر دلیل به آب و زمین مربوط است باید زیر نظر مدیریت دولتی کشاورزی باشد نظری که اگر قرار به پذیرش آن باشد باید علاوه بر حوزه تجارت و وزارت صنعت و معدن و نفت و بسیاری از سازمان‌های دیگر نیز در وزارت کشاورزی ادغام شوند چون بسیاری از صنایع، نفت، محصولات نفتی و معادن نیز از زمین استحصال می‌شود و تولیداتی چون آهن، مس، آلومینیوم، طلا و محصولات فلزی چون خودرو، لوازم خانگی و زیورآلات و... نیز که ریشه در زمین دارند و اصناف که این محصولات را می‌فروشند و یا صادر می‌کنند را باید در وزارت کشاورزی ادغام کرد.

استدلال دوستان حوزه کشاورزی را هر حوزه‌ای به دلیلی می‌تواند داشته باشد مثلاً صنایع می‌تواند بگوید چون در کشاورزی از ماشین‌آلات کشاورزی که در صنعت تولید می‌شود استفاده می‌کنند و یا صنعت ساختمان بدون محصولات صنعتی معنا ندارد و اصناف که تولیدات صنایع را می‌فروشند باید در صنعت ادغام شود.

اما واقعیت اینگونه نیست این وزارتخانه‌ها و تقسیم کارها که در طول تاریخ در دنیا و ایران سازمان یافته‌اند منطق و دلیلی و تجاربی داشته‌اند.

این قلم در گذشته اشارات زیادی داشته است که نباید بدون مطالعه و کارشناسی با سازوکارهای شکل گرفته در طول تاریخ بازی کرد و آن‌ها را بهم ریخت که حاصلی جز پشیمانی نخواهد داشت، اما متأسفانه در دولت دهم به بهانه کوچک کردن دولت ((که هیچ وقت محقق نشد بلکه بزرگتر نیز شد)) به این توصیه‌های برآمده از تجارب تاریخ توجه نشد و پشیمانی بزرگ و پر هزینه و خسارتی به بار آورد که البته جلو خسارت از هرجا گرفته شود منفعت است.

صنعت و معدن، کشاورزی، نفت، اصناف، تجارت، ساختمان، راه و... هر یک کارکرد و جایگاه خود را دارند که باید در جایگاه خود عمل کرده و به هم کمک کنند وگرنه همان ریاست جمهوری به تنهایی کافی بوده و به تقسیم کار نیاز نبود.

◆ تفکیک وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت اقدامی منطقی است

◆ خبرگزاری جمهوری اسلامی و ...

۲۳ خرداد ۱۳۹۶

تصمیم دولت مبنی بر تفکیک وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت به وزارت صنعت و معدن و وزارت بازرگانی یک رویکرد منطقی و عقلانی است. باید در شرایط فعلی این تفکیک در وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت انجام شود تا شرایط بهتری برای صادرات و توسعه فعالیت‌های اقتصادی فراهم آید. اگر تجارت تضعیف شود قطعاً صنعت نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد و نمی‌تواند نتایج درخشانی را به همراه داشته باشد، بر همین اساس باید شرایط بگونه‌ای فراهم آید که به دو موضوع تجارت و صنعت به صورت همزمان و موثر توجه شود. ادغام وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی اشتباه و دارای هزینه‌های زیادی برای کشور است، یکی از اهداف ادغام این وزارتخانه‌ها کوچکتر کردن ساختار دولت بود اما امروز در عمل این اتفاق نیفتاده است.

◆ انتزاع و تشکیل مجدد وزارت بازرگانی

◆ صورتجلسه کمیسیون تجارت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خراسان رضوی
۶ تیر ۱۳۹۶

اتحادیه‌ها و تشکلهای حوزه تجارت ایران معتقدند با وجود گذشت شش سال از ادغام وزارت بازرگانی در چند وزارتخانه از جمله صنعت، معدن و کشاورزی، نه تنها چابک سازی و کاهش نیرو در این حوزه‌ها در دولت که هدف ادغام‌ها بود، صورت نگرفته است بلکه دولت در حوزه تولید و تجارت بزرگ و تنبل‌تر نیز شده است.

جلسه کمیسیون تجارت با موضوع بررسی و اعلام نظر در خصوص انتزاع و تشکیل مجدد وزارت بازرگانی برگزار شد.

انتزاع وزارت بازرگانی یکی از موضوعات مهم روز اقتصاد امروز کشور است؛ جداسازی حوزه تجارت از صنعت و معدن مخالفان و موافقان دارد که مخالفان آن را بیشتر صنایع بزرگ تشکیل می‌دهند و عمدتاً خصولتی هستند و چون اکثر این افراد خود پیشنهاددهنده ادغام وزارتخانه‌ها بودند، بنابراین از این موضوع دفاع می‌کنند.

اما افرادی نیز در حوزه کشاورزی با موضوع انتزاع مخالفت دارند به این دلیل که در وزارت جهاد کشاورزی بخشی با عنوان تجارت شکل گرفته است که راه را برای لابی برخی افراد باز کرده و استدلال آن‌ها نیز این است که برای تقویت کشاورزی و صادرات محصولات این بخش نباید تجارت آن از کشاورزی جدا شود.

موافقان انتزاع بیان می‌دارند که با وجود گذشت شش سال از ادغام وزارت بازرگانی با وزارت صنایع و معادن هدف اصلی دولت که کوچک سازی و چابک سازی بود محقق نشده به طوری که نه تنها از حجم و فعالیت دو وزارتخانه پیشین کاسته نشده، بلکه وزارت صنعت، معدن و تجارت بزرگ‌تر نیز شده است.

قیمت تمام شده تولید به حدی بالاست که انبارها دپو شده و امکان فروش و صادرات وجود ندارد و اگر صادرات نفت و مشتقات نفتی را در نظر بگیریم میزان صادرات کاهش پیدا کرده است.

اینکه وزارتخانه‌ای بتواند همزمان تولید و بازرسی را انجام دهد و همچنین از تولیدکننده، فروشنده و مصرف کننده نیز دفاع کند امکانپذیر نیست و به نظر من ادغام وزارت بازرگانی با

وزارت صنایع و معادن از همان ابتدا اشتباه بود و نباید اتفاق می‌افتاد. ادغام بیش از اینکه حوزه تجارت را متضرر کند به حمل و نقل و صنعت کشور آسیب وارد کرد حتی به زیرساخت‌ها نیز ضرر رساند. به عنوان مثال در قیمت تمام شده کالا ظاهراً ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده لحاظ می‌شود اما عمال ۲۷ درصد در قیمت تمام شده تاثیر می‌گذارد بنابراین صادرات کالاهای ساخته شده بسیار کاهش یافت و تمام این مسائل بعد از ادغام و با دو برابر شدن دیوار تعرفه‌ها اتفاق افتاده است.

◆ ادغام وزارتخانه‌ها به زیان تولید

◆ وبسایت فردا

۱۱ تیر ۱۳۹۶

ادغام این دو وزارتخانه صنعت و معدن و بازرگانی در دولت قبل به زیان تولید بود. در چهار سال گذشته منتقدترین فرد نسبت به نعمت‌زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت بوده‌ام، اما امروز آمده‌ام از وی تشکر کنم؛ چراکه نعمت‌زاده یک نیروی توانمند و باعرضه در صنعت مملکت است.

ادغام به زیان تولید بود نه تجارت. تولیدکنندگان از افزایش قیمت تمام‌شده کالا و خدمات در کشور در چهار سال گذشته گلایه دارند و این موضوع باید بررسی شود که چگونه اتفاق افتاده است.

کوچک کردن دولت با ادغام حاصل نمی‌شود، بلکه ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنعت و معدن یک کار اشتباه بوده که ما باید این اشتباه را اصلاح کنیم و این دو وزارتخانه را به حالت قبل برگردانیم و برای جبران یک کار اشتباه به بررسی نیاز نداریم.

ما هم‌اکنون یک وزارتخانه بازرگانی سبک و چابک نیاز داریم و اگر به ادغام تأکید دارید، بیایید همه چیز را در هم ادغام کنیم و رئیس‌جمهور هم رئیس تمامی سازمان‌ها بشود. تقسیم کار مهم‌ترین ارزش است و ما باید تقسیم کار داشته باشیم و این تقسیم کار هم وظیفه دولت است.

◆ ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنعت کار سیاسی بود

◆ روزنامه اقتصاد و توسعه و ...

۱۱ تیر ۱۳۹۶

بسیاری از مشکلات نتیجه ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنعت است. این کار سیاسی به تولید کشور ضربه وارد کرد و نه به تجارت؛ باعث افزایش واردات و کاهش صادرات شد و مشوق‌های صادراتی را حذف کرد.

از طرف دیگر افزایش تعرفه واردات و در نتیجه رشد قاچاق، افزایش بهای تمام شده کالا و خدمات، افزایش حجم بدهی‌های معوق، افزایش میزان مالیات ارزش افزوده از تولید به جای مصرف، همگی معلول تشکیلات ناهمگونی بود که در نتیجه ادغام دو وزارتخانه شکل گرفت. امروز می‌خواهیم اشتباه گذشته را جبران کرده و دو وزارتخانه را به شکل قبل، مستقل از هم مدیریت کنیم.

◆ خوشامدگویی بخش خصوصی به شریعتمداری

◆ صمت نیوز

۲۳ مرداد ۱۳۹۶

اگرچه درمان واقعی اشتباه بزرگ محمود احمدی نژاد درباره ادغام وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت فقط در انتزاع خواهد بود اما حال که این امر مهم به آینده محول شد بهترین گزینه‌هایی که حسن روحانی می‌توانست برای اداره وزارتخانه همه‌کاره صنعت، معدن و تجارت داشته باشد محمد شریعتمداری بود. رئیس‌جمهوری از مهره اصلی و کلیدی و موفق اجرایی خود برای مدیریت وزارتخانه سنگین صنعت، معدن و تجارت استفاده کرد که امید است انتخاب مهم و مفیدی برای فضای کسب‌وکار باشد.

محمد شریعتمداری باید توجه داشته باشد حمایت قابل توجه از بنگاه‌های بزرگ مانند خودروسازان دولتی و پتروشیمی در مقایسه با حمایت از واحدهای کوچک و متوسط و صادرات محور جواب نداد، بویژه آقای وزیر پیش‌تر گفته بود آرزوی ادغام تجارت را داشته و از این رو تجارت کاملاً به حاشیه رانده شد. بی‌اعتمادی صادرکنندگان به قول‌ها و تعهدات دولت کاهش صادرات را به همراه داشت که شایسته نبود. امیدواریم وزیر توانمند معرفی شده برای تولید و تجارت با سابقه اداره موفق حوزه تجارت بتواند در این مهم نقش موثری داشته باشد.

◆ تولید ایران را چه شده است؟

◆ سایت کانون کارآفرینان خراسان رضوی

۲۲ شهریور ۱۳۹۶

نگاهی به رابطه افزایش قیمت ها با اقتصاد مقاومتی

سال ها قبل قلم در یادداشت های کتاب اقتصاد مقاومتی که در سال ۱۳۹۲ منتشر شد نوشت: تعرفه درمان مریضی اقتصاد تولیدی کشور نیست بلکه تعرفه فقط می تواند مُسکنی موقت باشد که اگر مصرف آن طولانی شود برای تولید و خزانه اعتیادآور و سرطان زا است؛ بویژه وقتی تعرفه دریافتی بعنوان درآمد دولت به خزانه واریز شود، متاسفانه آن زمان به همراه قلم با بی مهری دوستان بخش خصوصی و بعضی مدیران کوتاه بین دولتی مواجه و به عدم حمایت از تولید متهم شدیم. اکنون اقتصاد تولیدی و خزانه دولت به آن مُسکن معتاد و از سرطانی که بجز تعرفه عوامل دیگری نیز در تشدید آن نقش داشته رنج می برد.

در کشوری که بلندترین دیوار تعرفه وجود داشته باشد، به این علت که دریافت تعرفه به نفع خزانه نوعی مالیات پنهان از کارگران و کارفرمایان است؛ قیمت تمام شده تولید افزایش یافته و قاچاق کالا توجیه دار و نهادینه شده و نمی تواند اقتصاد تولید سالمی داشته باشد. لذا دولت مجبور است هر سال به بهانه حمایت از محصولات بنگاه ها تولیدی و کسب درآمد بیشتر برای خزانه تعرفه های سنگین تر برای واردات تعیین و تعرفه های گذشته را افزایش دهد بطوری که خواسته یا ناخواسته بازارهای خود را به جولانگاه قاچاق کالای دیگر کشورها (بصورت کولبری، قاطر، اسب، الاغ، کشتی، کامیون، هواپیما) تبدیل کند، ضمن اینکه در این گونه کشورها تولید با هدف صادرات معنی ندارد.

چرا که اگر کالایی توجیه صادراتی داشته باشد کشورهای دیگر با اعمال اقدام متقابل تعرفه واردات کالا از آن کشور را به قدری بالا می برند که توجیه صادرات آن محصول نیز منتفی می شود،

لذا کشورها با تعرفه واردات سنگین، دیگر تولید رقابت پذیر نداشته و مبدأ صادرات نبوده و پذیرای قاچاق گسترده خواهند بود؛ شرایطی که ایران امروز در آن گرفتار شده است.

چه عواملی مقصر بوجود آمدن افزایش قیمت تمام شده، قاچاق فراوان، صادرات کم رونق، تولیدکننده درمانده، معیشت گران و سخت برای مردم ایران بوده است؟

دولت‌های نهم و دهم، مجلس‌های گذشته، وزارت صنعت، معدن و تجارت دولت یازدهم که پس از ادغام بر اساس شرح وظائف محول شده از طرف مجلس به وزارتخانه همه کاره تولید و تجارت و مغازه داری تبدیل شده است، تشکلهای بخش خصوصی، تولیدکنندگان، بازرگانان و... در پانزده سال گذشته چه کرده‌اند که چنین وضعیت در تولید کشور بوجود آمده است ؟

◆ بخش خصوصی، قربانی آزمون و خطا

◆ روزنامه شهرآرا

۲۰ اسفند ۱۳۹۶

فقط یک راننده و یک وزیر کم شد
ادغام وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت از همان ابتدا غلط بوده و دستکاری در ساختارهای آن‌ها نابودی زمینه‌های فعالیت‌های مرتبط را به همراه داشته است. غیرممکن است که وزارتخانه‌ای بتواند هم به صنعت بپردازد، هم به معدن و هم تجارت و بازرگانی. نتیجه این ادغام را در این چند سال در بی‌سامانی همه این حوزه‌ها بویژه تجارت دیده‌ایم. هر چه دیرتر وزارت بازرگانی و تجارت تشکیل شود خسارت بیشتری به اقتصاد و سرمایه‌های کشور وارد می‌شود. این ادغام کمکی به کوچک کردن دولت نکرده است و فقط یک راننده و یک وزیر کم شد و به بقیه سطوح اضافه شد. تولید و تجارت دو بال یک هواپیما هستند، هر دو این بال ضروری هستند تولید و تجارت یکی نیستند بلکه مکمل هم هستند. این‌ها دو جایگاه متفاوت هستند که اصولاً قابل ادغام نیستند. این تصور که جداسازی این وزارتخانه به لطمه خوردن حوزه‌های فعالیت آن‌ها منجر می‌شود کاملاً اشتباه است. زیرا لزوماً هر تولیدکننده یک بازرگان نیست و هر بازرگان تولید کننده نیست.

تجارت قوی به نفع تولید است
این تفکیک به فربه شدن بخش تجارت در مقایسه با تولید منجر نخواهد شد، هر چه تجارت قوی‌تر شود به نفع تولید است. زیرا تجارت قوی می‌تواند مواد اولیه، امکانات و تجهیزات مورد نیاز صنعت را تأمین کند و صادرات محصولات آن‌ها را افزایش دهد. اگر با این استدلال بخواهیم مانع تفکیک این حوزه‌ها شویم پس باید بگوییم وقتی رئیس‌جمهور داریم، چرا هیئت‌وزیران داشته باشیم و برای چه وزارتخانه تشکیل دهیم؟ تشخیص من به عنوان یک کارشناس که سال‌ها در حوزه تجارت فعالیت کرده‌ام، این است که اگر کسی به تفکیک رأی ندهد به اقتصاد کشور ظلم کرده است.

◆ ارکان «حمایت از کالای ایرانی» حاکمیت، تولید کننده، رسانه و مردم

◆ روزنامه صبح امروز

۲ اردیبهشت ۱۳۹۷

یک نامگذاری هوشمندانه

نامگذاری امسال به «حمایت از کالای ایرانی» بسیار هوشمندانه صورت گرفته است. البته این نامگذاری را نباید در شعار محدود کرد بلکه احتیاج به تفسیر وسیع دارد.

خانه ملت برای حمایت چه می‌کند؟

در این بین قوه مقننه باید قوانین مخل و مزاحم حوزه تولید و صادرات را حذف کند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی باید پاسخگو باشد که به چه دلیلی در ساختار وزارتخانه‌ها دستکاری کردند و حوزه‌های مختلف را در هم ادغام کردند؟ امروز می‌بینیم که به اشتباه خود اذعان می‌کنند. حالا چاره‌ای ندارند بجز اینکه بعد از چند سال تحمیل هزینه به قیمت تمام شده مدیریت کشور و ایجاد نابسامانی در حوزه اقتصاد به وضعیت اول آن برگردانند.

با وجود این که «تجارت» در دین ما به عنوان یکی از راه‌های پسندیده تامین رزق و روزی مطرح شده است، اما متأسفانه نگاه شایسته‌ای نسبت به فعالین این حوزه وجود ندارد. ما حوزه تجارت را نابود کرده‌ایم. یعنی ما نتوانستیم این حوزه را تقویت کنیم. در مقطعی شاهد بودیم که عده‌ای تازه به دوران رسیده تحت عنوان حمایت از تولید به گونه‌ای وانمود کردند که «تجارت» مقابل تولید است، به گونه‌ای فضا سازی کردند که بار منفی برای تاجر و صادرکننده و وارد کننده در جامعه ایجاد شد. و به واسطه گری در حوزه تجارت که یک تخصص بین المللی برای بازاریابی کالا است، بار منفی دادند. در حالی که تجارت، پیشه پیامبر اکرم (ص) حضرت خدیجه (س) و حضرت ابوالفضل (ع) بوده است.

این گروه تلاش کردند تا آن را از ارزش به ضد ارزش تبدیل کنند

در نهایت این تلاش‌ها منجر به این شد که وزارت بازرگانی در وزارتخانه‌های دیگر ادغام شود. آن بار منفی و ایجاد محدودیت برای حوزه تجارت باعث شد صادرات و بازاریابی برای کالای ایرانی در داخل و خارج با ضعف شدید مواجه شود.

چه کسانی این کار را کردند؟ تاکید می‌کنم عده‌ای تازه به دوران رسیده که فکر می‌کردند با تنگ کردن حوزه تجارت اقتصاد کشور را می‌شود در صنعت خلاصه کرد آن هم نه همه صنایع، معادن و کشاورزی بلکه تنها نوع خاصی از صنعت که صنایع کوچک و روستایی را شامل نمی‌شود بلکه آن‌ها «خودرو» را که در کشور مونتاژ و سرهم می‌شود و داد مردم را به جهت نداشتن کیفیت و گرانی در آورده تنها راه توسعه اقتصاد کشور به جامعه معرفی می‌کنند.

موانع سد راه صادرات

در مجموع عدم ارتباط متعادل با دنیا، سیاست زدگی در داخل، قیمت تمام شده کالای داخلی، ایجاد محدودیت‌های خود ساخته، دستکاری مداوم در قوانین و مقررات اقتصادی بویژه تجاری، نداشتن برندهای واقعی صادراتی و فعال نشدن تولید بدون کارخانه «برون سپاری تولید» یا همان مشارکت تجارت در تولید از مشکلات جدی صادرات کشور است، که استان نیز از آن خارج نیست.

◆ دستکاری در ساختارها کشور را به بحران جدی نزدیک خواهد کرد

◆ روزنامه صبح امروز

۲ مهر ۱۳۹۷

آیا دشمنان خارجی ما را وادار به دستکاری در هنجارها برای مردم و اقتصاد کشور کرده‌اند تا مشکل ایجاد کنیم و بگوییم کار دشمن خارجی است؟

مداخلات و دستکاری در ساختارها و هنجارهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دست آوردهای بزرگ اما منفی را به همراه داشته است که کمتر شدن نرخ یک لیتر بنزین از نیم لیتر آب معدنی یکی از آنهاست.

کدام مشاورین باعث شدند با دستکاری در ساختار وزارتخانه‌های اقتصادی، و ادغام ناشیانه صنعت، معدن، تجارت، راه و ساختمان و... مدیریت اقتصادی کشور را از کنترل خارج کنیم؟

چرا با ده‌ها و صدها دستکاری و مداخله در ساختارهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی که مهم‌ترین آن مداخله در اجرای مفاد قانون اساسی است، شرایط فعلی را برای کشور رقم زدیم که بنزین را به کمتر از نصف آب بفروشیم؟

◆ با ادغام وزارتخانه‌ها، متولی تجارت نداریم

◆ روزنامه صبح امروز

۱۸ مهر سال ۹۷

بهتر است بگوییم که ما سازمان توسعه تجارت نداریم. وقتی کشور نهادی مستقل برای توسعه تجارت نداشته باشد، چه حرفی در اقتصاد دارد؟ اگر این اشکالات اصلاح نشود هر کسی که در این وزارت خانه‌ها منصوب شود، ناموفق است.

سال‌ها قبل زمانی که هنوز وزیر صنعت و معدن نشده بود آرزوی ادغام وزارت بازرگانی در وزارت صنعت، معدن را داشت انگار می دانست قرار است آقای روحانی رئیس جمهور و ایشان وزیر خودرو و پتروشیمی شود.

آن زمان بسیاری از جمله این قلم نوشتند و گفتند اگر این آرزو بر آورده شود حوزه تجارت و به دنبال آن اقتصاد کشور خسارت بسیار خواهد دید. با این حال دولت جناب احمدی نژاد آرزوی وی را برآورده کرد و زمینه محول کردن وزارت همه کاره و هیچ کاره صنعت، معدن و تجارت به جناب وزیری که اتفاقاً علاقه زیادی به خودرو و پتروشیمی داشت - که حالا باید دارو را نیز به آن اضافه کرد - محول شد.

دولت اول تدبیر و امید با بی تدبیری نقشه دولت قبل را اجرا کرد و شرایط نابودی حوزه تجارت بصورت کامل فراهم شد.

◆ ادغام وزارتخانه‌ها اشتباهی که نمی‌پذیرند

◆ روزنامه صبح امروز

۱۸ مهر سال ۹۷

دو وزارتخانه را به زور به هم چسبانند، امروز هم قبول نمی‌کنند که این روال غلط باید اصلاح شود. اگر ما چند لوکوموتیو را به اشتباه به یکدیگر وصل کرده و بخواهیم با اصرار آن‌ها را به حرکت بیاندازیم نباید تصور کنیم که با تعویض «لوکوموتیوران» این قطار به حرکت می‌افتد. حرکت روی ریل به ساختار، ریل و موتور محرکه احتیاج دارد تا بعد از آن با فرمان «لوکوموتیوران» حرکت کند.

امروز نمایندگان مجلس باید متوجه این خطای استراتژیک خود باشند که ادغام سیاسی این وزارتخانه‌ها از اصل اشتباه است و هر روزی که بگذرد به شرایط اقتصادی لطماتی بیشتری وارد می‌شود. من متاسفم که عده‌ای هنوز «مهر احمدی‌نژاد» را در سینه دارند و می‌خواهند روش و منش او را ادامه دهند. برای تسویه حساب سیاسی نباید مشکلات موجود را در شخص «شریعتمداری» خلاصه کرد.

گواه این ادعای من مشکلاتی است که اکنون در وزارتخانه مسکن و راه و شهرسازی وجود دارد. چرا وضعیت مسکن ما این گونه باشد؟ چرا باید شاهد اعتصاب کامیون داران باشیم؟ چرا وضعیت راه‌های ما اسفبار است؟ در شرایطی که آخوندی مدیر توانمندی است دو وزارتخانه‌ای که در هم ادغام شده باعث شده که وزیر نتواند به این حوزه‌ها رسیدگی کند.

♦ رفتن یا نرفتن شریعتمداری، آیا مساله این است؟

♦ روزنامه صبح امروز

۱۸ مهر ۱۳۹۷

درست در روزهایی که فعالین اقتصادی منتظر بودند تا لوایح و طرح‌های مرتبط با تفکیک وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت و راه، مسکن و شهرسازی در مجلس شورای اسلامی به تصویب برسد، بحث استیضاح وزیر این وزارتخانه‌ها مطرح شده و شریعتمداری در نوک پیکان قرار گرفته است.

چرا مجلس مخالفت کرد؟

بسیاری از مخالفین طرح تفکیک این وزارتخانه‌ها با استدلال به این موارد که «در شرایط فعلی مسائل مهم‌تری مثل معیشت مردم در میان است»، «تفکیک وزارتخانه‌ها هزینه بر است»، «ساختار جدید نیاز به وزاری جدید دارد» و «زمان مناسبی نیست چرا که ما نیاز به برنامه‌های عملیاتی داریم نه تفکیک!» در نهایت با این بحث مخالفت کردند.

شریعتمداری شاید وزیر تعاون

اگر مجلس به آقای شریعتمداری برای تصدی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی رای اعتماد ندهد باز هم به عنوان وزیر صنعت، معدن و تجارت محسوب می‌شود زیرا از این سمت استعفا نداده و عزل نشده است!

فارغ از این که استیضاح شریعتمداری به چه سرانجامی برسد، یک نکته حائز اهمیت در این جریان وجود دارد، اگر او نتوانسته از دید نمایندگان مجلس سکandar خوبی برای «صنعت، معدن و تجارت» باشد آیا می‌تواند در وزارت دیگری موفق باشد؟ جالب اینجاست که این روزها بحث تفکیک حوزه‌های کار، رفاه و تامین اجتماعی از یکدیگر نیز مطرح است، در شرایطی که ما هنوز به ثبات در ساختارهای وزارتخانه‌ها نرسیده‌ایم، آیا می‌توانیم انتظار ثبات و موفقیت در مدیریت را داشته باشیم؟

ساختار غلط است نه شخص

بررسی عملکرد شریعتمداری بدون توجه به ساختاری که او در آن قرار گرفته است ممکن نیست. با صراحت می‌گوییم که شریعتمداری‌ها و حتی جهانگیری‌ها و روحانی‌ها نیز در ساختار غلط و وزارتخانه همه‌کاره «صمت» راه به جایی نمی‌برند. این ساختار غلط محکوم به شکست است. شکست در این حوزه متوجه شخص نیست و متوجه ساختار است، حوزه‌های صنعت، معدن و تجارت هرکدام دریایی از مسائل و راه‌حل‌ها را می‌طلبد. در بسیاری از مواقع منافع این سه حوزه و فعالین آن‌ها با یکدیگر نه تنها سنخیتی ندارد بلکه در تضاد است. ما چگونه انتظار داریم که حل و فصل تمام این موارد در یک ساختار و یک مدیر یا یک تیم مدیریتی خلاصه شود؟

لجبازی احمدی نژاد و اصرار مریدانش

مصادیق این ادعا ساده است. وزارت صنعت باید از مشاغل خانگی و خودرو تا صنایع بزرگ و مادر را شامل شود. حوزه بازرگانی باید تنظیم بازار، رایزنی برای کسب بازارهای جدید، حفظ روابط با شرکای قدیمی خارجی و مدیریت عرضه و تقاضا را با کنترل واردات و صادرات به عهده بگیرد. گستردگی مسائل و پیچیدگی مشکلات در حوزه معدن هم که جای خود را دارد. مشکلات این سه حوزه از زمانی رقم خورد که این حوزه‌ها را در هم ادغام کردند. ما فراموش نکرده‌ایم که چگونه احمدی نژاد با لجبازی‌هایش که از دعوای جناحی سرچشمه می‌گرفت این ساختارها را به هم زد. دو وزارتخانه را به زور به هم چسبانند، امروز هم قبول نمی‌کنند که این روال غلط باید اصلاح شود

آیا همه مشکلات در وزیر خلاصه می‌شود؟

گواه این ادعای من مشکلاتی است که اکنون در وزارتخانه مسکن و راه و شهرسازی وجود دارد. چرا وضعیت مسکن ما این گونه باشد؟ چرا باید شاهد اعتصاب کامیون داران باشیم؟ چرا وضعیت راه‌های ما اسفبار است؟ در شرایطی که آخوندی مدیری توانمندی است دو وزارت خانه‌ای که در هم ادغام شده باعث شده که وزیر نتواند به این حوزه‌ها رسیدگی کند. آیا باید بگوییم که مقصر این همه مشکل وزیر است؟ خیر تقصیر از ساختار است. چگونه ما ساختار عریض و طویل مسکن را به ساختار پیچیده راه و شهرسازی گره می‌زنیم؟ چه سنخیتی بین این دو حوزه وجود داشته یا دارد؟

این وضعیت را عده‌ای به غلط به هم زدند و عده‌ای دیگر هم به اشتباه ادامه می‌دهند. متأسفانه هنوز هم عده‌ای در مجلس به جای اصلاح ساختار این وضعیت غلط مصاحبه می‌کنند و می‌گویند که «مسائل معیشتی مردم بسیار مهم‌تر از مساله تفکیک وزارتخانه‌هاست» این نوع اظهارنظرها از سوی افراد خطی و جناحی برای منحرف کردن اذهان مردم شکل می‌گیرد. این‌ها هنوز «مهر احمدی‌نژاد» را در سینه دارند و چون با کمک او این ساختار شکنی را انجام داده‌اند هنوز هم نمی‌خواهند این روال اصلاح شود. به تبعات آن هم توجهی ندارند.

امروز سازمان «توسعه تجارت» ما نابود شده است، بهتر است بگوییم که ما سازمان توسعه تجارت نداریم. وقتی کشور نهادی مستقل برای توسعه تجارت نداشته باشد، چه حرفی در اقتصاد دارد؟

هرکسی وزیر شود، ناموفق است

متأسفانه ایراد در ساختارها تنها به این دو وزارتخانه منتهی نمی‌شود، در وزارت جهاد کشاورزی هم این مشکلات وجود دارد. چرا ما اصرار داریم با دستکاری در ساختارها وزارت کشاورزی را به حوزه تجارت و روابط بین الملل وارد کنیم؟ وزارت کشاورزی به صادرات و واردات ربط دارد؟ وزارت کشاورزی به جای این که مکلف باشد که به روستاها برسد، می‌خواهد بازاریابی در اروپا و آمریکا انجام دهد؟ وزارت جهاد کشاورزی هم از زمانی که مسئولیت بازرگانی خارجی به آن محول شده است، دچار مشکلات وسیعی شده است. تعدادی از نمایندگان حب و بغض خود را از زمان احمدی‌نژاد حفظ کرده‌اند. اگر این اشکالات اصلاح نشود هر کسی که در این وزارتخانه‌ها منصوب شود، ناموفق است.

◆ مشکل «کمبود واگن» و راهکارهای پیش‌رو

◆ روزنامه صبح امروز

۲۴ آذر ۱۳۹۷

اگر در ۲۰ سال گذشته مدیران وزارت راه و شهرسازی اندکی تدبیر داشتند این مشکل قابل حل بود اما آن‌ها تدبیری نداشتند و ندارند و گوش آن‌ها به مطالبات تولید و تجارت بدهکار نیست. گویا این دو حوزه بویژه خراسان برای راه‌آهن سود چندانی ندارد.

بعد از ادغام وزارتخانه‌های «راه» و «شهرسازی» که قلم بارها درباره خطرات آن‌ها هشدار داد با وجود بی‌توجهی و سرمایه‌گذاری در تامین امکانات ریلی، همیشه راهکارهایی برای رفع کوتاه مدت و دراز مدت وجود داشته است.

اما کسی به پیشنهادات تجار توجهی نکرد. در مقطع کنونی نیز راه‌حل‌های نه ریشه‌ای و درازمدت بلکه راه‌حل‌های کوتاه مدتی وجود دارد که مسئولین از آن‌ها استفاده نمی‌کنند. اگر وزارت راه و شهرسازی برای تامین واگن اهمیت قائل شود و تعامل بیشتری با مسئولین کشورهای آسیای میانه ایجاد و مطالبات را به موقع پرداخت کند، رفع بخشی از نیاز استان به واگن قابل تامین است.

♦ می‌دانید با تجارت چه کرده‌اید؟

♦ ویژه نامه تجلیل از صادرکنندگان خراسان رضوی

دی ۱۳۹۷

آیا دولت محترم و مجلس شورای اسلامی و بطور کلی قوای سه‌گانه می‌دانند با مداخلات و دستکاری‌های بی‌مورد در فضای کسب‌وکار و نظام پولی کشور در سال جاری با حوزه تجارت بویژه صادرات چه کرده‌اند؟ آیا می‌دانند صدها بنگاه صادراتی موفق و دارای برند تجاری را با بخشنامه‌های ممنوعیت و محدودیت صادرات نابود و خانه خراب کرده‌اند؟ آیا می‌دانند از شهریور سال گذشته و تابحال چند بخشنامه بانکی، پولی، ارزی و گمرکی مداخله جویانه در فضای کسب‌وکار صادر شده است؟ آیا می‌دانند هیچ توجه و احترامی به قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی در حوزه اقتصاد بویژه تجارت وجود ندارد؟ آیا می‌دانند قانون فضای کسب‌وکار که سال‌های اخیر تصویب شده، مجریان به زیر میز انداخته‌اند تا موش بخورد و بخش خصوصی و اتاق بازرگانی در آرزوی اجرای مفاد آن بمانند؟ آیا درست است که مطالبات صادرکنندگان بابت جایزه صادراتی را دولت و مجلس نادیده بگیرند؟ آیا ندادن حق مسلم صادرکنندگان و هزینه کردن آن در جای دیگر حرام نیست؟ آیا با وجود قوانینی که می‌گوید گرفتن هرگونه عوارض به هر عنوان از صادرات ممنوع است، تصویب قانون مبهم که دست اتاق را برای دریافت یک در هزار از صادرکنندگان بازگذاشت اشتباه نبود؟ و بسیاری آیاهای دیگر که آفت فضای کسب‌وکار در تمام حوزه‌ها بویژه حوزه تجارت بوده و هست و اکثراً با قوانین کشور و نظر مقام معظم رهبری که صادرات غیرنفتی را اساسی‌ترین مسیر برای رسیدن به اقتصاد مقاومتی و مقابله با تحریم‌ها می‌دانند، هماهنگی ندارد.

چرا با وجود ۱۵ سال پیگیری روزانه صدور پروانه تولید «بدون کارخانه» در جهت برون‌سپاری که مصوبه کمیسیون اتاق تجارت، کمیته پایش تجارت خارجی، کارگروه توسعه صادرات، شورای گفتگوی استان، تأیید اتاق ایران و دستور چند وزیر را با خود یدک می‌کشد بخاطر مخالفت حوزه صادرات در وزارت صنعت، معدن و تجارت معطل بماند؟ اصلاً چرا با ادغام وزارت بازرگانی تجارت کشور را نابود کردند؟ ۱۷ سال زمان برای حل ریشه‌ای و دائمی مشکل واگن کالاهای صادراتی برای وزارت راه کافی نبود؟

◆ انتزاع حوزه بازرگانی از وزارت صنعت، معدن، تجارت

◆ گزارش عملکرد چهارساله‌ی کمیسیون تجارت در دوره هشتم فعالیت هیات نمایندگان

۱۳۹۴-۱۳۹۷

در سال ۱۳۹۰ بود که دو وزارتخانه «بازرگانی» و «صنایع و معادن» پس از سال‌ها کشمکش تحت عنوان وزارت «صنعت، معدن و تجارت» ادغام شدند تا اهدافی را که پیش از این چه در حوزه تجارت خارجی و چه در بخش صنایع و معادن کشور محقق نشده بود، محقق کنند. یکی از موضوعات که از اولین جلسات کمیسیون تجارت در دوره هشتم فعالیت نمایندگان از سال ۱۳۹۴ مورد بحث و بررسی قرار گرفت، مسئله‌ی ادغام وزارت صنایع و وزارت بازرگانی بوده است. اعضای کمیسیون از بی‌توجهی دولت و مسئولان نسبت به صادرات گله‌مند بوده و معتقد بودند که بخش اعظمی از این مشکلات ناشی از ادغام این دو وزارتخانه است.

ادغام این دو وزارتخانه با هدف مهم توسعه تجارت خارجی و توسعه صادرات غیرنفتی صورت پذیرفته و همچنین اهداف مهم دیگری از جمله چابک‌سازی و کوچک‌سازی دولت به‌منظور کاهش هزینه، افزایش کیفیت و تسهیل تجارت خارجی و... را دنبال می‌کرده است، حال پس از گذشت چند سال از ادغام وزارتخانه، کمیسیون تجارت استان در چند جلسه به بررسی این ادغام و چگونگی دستیابی به اهدافی که برای آن در حوزه تجارت خارجی ترسیم شده بود، پرداخته است.

بنا بر نظر اعضای کمیسیون بدنه‌ی سازمان‌های اداری ما بدنه‌ی بسیار سنگینی است و در ادغام وزارتخانه‌ها باید بخشی از وظایف عملیاتی را به بیرون و بخش خصوصی واگذار کنیم تا با یک بدنه‌ی اثرگذار مواجه باشیم، وزارتخانه ادغامی صنعت، معدن، تجارت دچار چنین پیچیدگی و سنگینی شده است که مدیریت چابک و کارای آن امری تقریباً محال به نظر می‌رسد. این پیچیدگی چنان بالاست که حتی مدیران لایق و شایسته نیز به سختی قادر خواهند بود چرخ آن را با سرعتی شایسته به چرخش درآورند و این هدف در ادغام‌های صورت گرفته محقق نشده است.

ادغام دو وزارتخانه که ماهیتاً اهداف متفاوتی را دنبال می‌کنند عملاً باعث ایجاد افزایش هماهنگی بین دو وزارتخانه نشده است و حتی بعضاً شاهد عدم همسویی و تعارض در اهداف بوده‌ایم.

از ۲۲ اتاق استان‌ها که تاکنون اعلام نظر کرده‌اند ۱۸ یا ۱۹ اتاق خواسته‌اند حوزه تجارت مستقل شود.

در مجموع آنچه به‌عنوان نظر کمیسیون تجارت مطرح است این گونه است که حوزه تجارت یک امر مستقل است که نیازمند سیاست‌گذاری مستقل هم است. در حال حاضر در سایر وزارتخانه‌ها نیز بخش‌هایی که کار صادرات انجام می‌دهند اعم از جهاد کشاورزی، بهداشت و درمان، دفاع و... با حوزه تجارت ارتباط دارند و تجارت تنها به دو حوزه صنعت و معدن ارتباط پیدا نمی‌کند. در نتیجه کمیسیون تجارت همچنان که معتقد بود، اعتقاد دارد که احیای مجدد وزارت بازرگانی ضروری به نظر می‌رسد.

◆ احیای مجدد وزارت بازرگانی؛ نیاز امروز توسعه تجارت

◆ ماهنامه آفتاب توس

اردیبهشت ۱۳۹۸

افزایش قیمت بالای تمام شده تولید، صادرات را غیرممکن کرده است. یکی از نیازهای اساسی امروز برای توسعه تجارت احیای مجدد وزارت بازرگانی است. بهترین پیشنهاد توسعه صادرات؛ احیای مجدد وزارت بازرگانی است. در حال حاضر بخش تجارت متولی و صاحب و مدافعی ندارد که این وضعیت باعث از بین رفتن زیرساخت‌های تجاری کشور شده و یکی از ضرورت‌های امروز احیای دوباره این وزارتخانه است.

صادرکنندگان مقصر بازگشت ارز نیستند

♦ روزنامه دنیای اقتصاد

۷ خرداد ۱۳۹۸

قبلا هم گفته بودم که با توجه به اقدامات و تصمیمات دولت در راستای سیاست ارزی، بیش از ۶۰ درصد ارز حاصل از صادرات باز نخواهد گشت و در مقابل بیش از ۵۰ درصد ارزهای عرضه شده برای واردات، کالایی وارد نخواهد شد که همینطور هم شد؛ یعنی مسئله‌ای نبوده که قابل پیش بینی نباشد.

پیشنهاد ما در سال ۹۸ این است که باید کالاهای صادراتی از نظر امنیت، جایگاه اقتصادی و ارز بری بررسی شود و سبد کالاهای کشاورزی، صنایع دستی و صنایع سبک همچون های تک و تکنولوژی بالا را جدا کنیم. پس از دسته بندی گروه‌های کالایی، واردات برخی از کالاهای مورد نیاز که در دسته کالاهای اساسی قرار نمی‌گیرند، در مقابل صادرات برخی از گروه‌های کالایی قرار گیرد؛ یعنی واردکننده تنها با اظهارنامه صادراتی می‌تواند کالایی را وارد کشور کند. متأسفانه ارزها برای واردات به افرادی داده شد که دارای ارتباطات نبودند و آن‌ها ارزها را باز نگرداندند. تجارت در کشور ما متولی ندارد و این مشکلات ناشی از این مساله است؛ با جداسازی وزارت تجارت. باید انتظار می‌داشتند که امروز به دلیل نداشتن متولی حوزه تجارت این مشکلات به وجود بیاید در حالی که بسیاری متوجه این مسائل نیستند.

◆ در حاشیه سومین مخالفت با تشکیل وزارت بازرگانی

◆ شهرآرا نیوز

۲۸ خرداد ۱۳۹۸

وظیفه جهاد کشاورزی، حمایت از تولید محصولات زراعی، باغی و دامی است. وزارت صنایع و معادن سابق هم موظف به حمایت از صنایع به معنای عام است. این ۲ وزارتخانه را چه به مقوله تجارت؟

تقسیم وزارتخانه بازرگانی میان دو وزارتخانه موجب باز ماندن حمایت از تولیدکننده‌ها شد و نتیجه نهایی متضرر شدن مصرف‌کننده و تولید کننده در کنار تحمیل هزینه‌های واردات به کشورهای همسایه می‌دانم.

◆ بخشنامه در ممنوعیت یا محدودیت صادرات ابلاغ شده، در حالی که حتی یک بخشنامه در حمایت از صادرات صادر نشده است!

◆ سایت محمد حسین روشنگر

۲۳ مرداد ۱۳۹۸

۱۳ بخشنامه در ممنوعیت یا محدودیت صادرات ابلاغ شده، در حالی که حتی یک بخشنامه در حمایت از صادرات صادر نشده است. نبود وزارت بازرگانی، آسیب بزرگی است و انحلال این وزارتخانه خساراتی غیرقابل جبران به اقتصاد کشور وارد کرده است.

◆ تصویب احیای وزارت «بازرگانی» در خانه ملت

◆ سایت محمدحسین روشنگر

۳ مهر ۱۳۹۸

با تلاش و پیگیری علاقمندان به حوزه تجارت، مجلس شورای اسلامی تشکیل وزارت بازرگانی را تصویب کرد. آن زمان بسیاری از جمله این قلم نوشتند و گفتند اگر این آرزو بر آورده شود حوزه تجارت و به دنبال آن اقتصاد کشور خسارت بسیار خواهد دید. دولت اول تدبیر و امید با بی تدبیری نقشه دولت قبل را اجرا کرد و شرایط نابودی حوزه تجارت بصورت کامل فراهم شد.

اما روز چهارشنبه سوم مهر ۱۳۹۸ مجلس شورای اسلامی در جلسه‌ای تاریخی نه از جهت تصویب این قانون «بلکه از نظر دعوای دو جریان اصولگرا طرفدار جناب آملی و جناب احمدی نژاد که در آینده و فصل انتخابات از این زیاد خواهیم شنید مانند آنچه از دعوای دو آیت الله که اتفاقا از سران همین دو جریان هستند پیش از این شنیدیم و هزینه سنگین برای نظام داشت»

درحقیقت نوبت به آنچه قلم‌ها در خصوص نیاز به مدیریت واحد تجارت کشور نوشتند و سال‌ها پیگیری کردند رسیده و تشکیل «وزارت تجارت» را تصویب کردند. اکنون اگر قدرتمندان حامی وزارت صنعت، معدن و تجارت «چون سرهم‌کنندگان خودرو، مصرف‌کنندگان مواد خام ارزان قیمت پتروشیمی، بسته‌بندی‌کنندگان دارو، واردکنندگان کالاها با کارت‌های بازرگانی تولیدی و اجاره‌ای» اجازه دهند، امکانات وزارت بازرگانی به وزارت جدید منتقل شود و علاقمندان این حوزه تلاش مضاعف در جبران این چندسال عقب ماندن حوزه تجارت به خرج دهند، امیدواریم که حوزه بازرگانی کشور دوباره بازسازی شود.

♦ وزارت صمت، خشتی که کج گذاشته شد

♦ شهرآرا نیوز

۷ مهر ۱۳۹۸

هفته گذشته نمایندگان مجلس شورای اسلامی سرانجام بعد از ۲ سال بحث و تبادل نظر، با تفکیک وزارت بازرگانی از صنعت موافقت کردند تا بدین وسیله یکی از دغدغه‌های فعالان اقتصادی را برطرف کنند. وزارت صنعت، معدن و تجارت پس از تصویب مجلس شورای اسلامی در تیر ۱۳۹۰ از ادغام دو وزارت بازرگانی و صنایع و معادن در دولت دهم ایجاد شد. در همان زمان، بسیاری از فعالان اقتصادی درباره تأثیرات منفی این ادغام بر اقتصاد کشور هشدار دادند. با این حال، مسئولان وقت بدون توجه به این هشدارها وزارت به نام صنعت، معدن و تجارت ایجاد کردند که در عمل، وزارتی همه‌کاره و هیچ‌کاره بود.

فعالان اقتصادی انتظار داشتند که بعد از روی کار آمدن دولت یازدهم، با بررسی‌های کارشناسی، زمینه تفکیک وزارت صمت فراهم شود. اما در آن زمان، مسئولیت وزارت به فردی واگذار شد که از سال‌ها قبل که هنوز وزیر نشده بود آرزوی ادغام وزارت بازرگانی را داشت. گویی می‌دانست قرار است آقای روحانی رئیس‌جمهور و او وزیر خودرو و پتروشیمی شود. بررسی‌های سیاست‌های اجرایی در دوران این فرد در حوزه صنعت، معدن و تجارت نشان می‌دهد که نه تنها اهداف مورد نظر ادغام اجرایی نشد، بلکه بخش چشمگیری از منابع به دلیل تأکیدات وزیر وقت صرف حمایت از خودروسازی‌ها و پتروشیمی‌ها گردید و از سایر صنایع آن‌گونه که لازم بود حمایت نشد.

در کنار این مسئله، کم‌توجهی به حوزه صادرات نیز بر مشکلات تجارت کشور افزود و سبب شد ایران نتواند آن‌گونه که انتظار می‌رود در بازارهای جهانی سهم به دست آورد.

همچنین یکی از اهداف ادغام این وزارتخانه‌ها کوچک‌تر کردن ساختار دولت بود اما امروز در عمل این اتفاق نیفتاده است. هدف دیگر ادغام این بود که بیشتر به تولید و صنعت پرداخته شود در حالی که این مهم هم رخ نداد و هم‌اینک قیمت تمام شده محصولات تولیدی چندبرابر شده است. بر این اساس، اقدام اخیر مجلس در خصوص تفکیک وزارت صمت را باید به فال نیک گرفت و ایجاد تحولات خوبی را در حوزه صنعت و تجارت کشور انتظار داشت. امید است طی چند سال آینده تجارت کشور بازسازی گردد.

◆ تشکیل وزارت بازرگانی و اتاق‌های جدید برای تجارت شرق

◆ خبرگزاری ایرنا

۱۱ مهر ۱۳۹۸

من از زمانی که طرح ادغام حوزه بازرگانی با حوزه صنعت و معدن در قالب یک وزارتخانه مطرح شد، مخالف آن بوده و از ناکارآمد بودن آن اطمینان داشتم.

ادغام وزارت بازرگانی در وزارت صنعت و معدن، طرحی ناپخته بود زیرا سیستم اقتصادی کشور ما با سیستم اقتصادی کشورهایی مانند کره و ژاپن متفاوت می‌باشد چرا که تمام اقتصاد آن‌ها بر محور تجارت متمرکز است.

تجارت در اقتصاد دنیا حرف اول را می‌زند و باقی بخش‌ها، زیرمجموعه حوزه تجارت به شمار می‌روند، در هیچ کشوری از دنیا اتاق صنعت وجود ندارد اما اتاق بازرگانی در بسیاری از کشورها دایر است و این مهم نشان از اهمیت حوزه تجارت دارد.

طرح ادغام وزارت بازرگانی در وزارت صنعت و معدن از ابتدا اشتباه بود، هم اکنون گروه‌هایی که مخالف تفکیک بخش بازرگانی از حوزه صنعت و معدن هستند، بیشتر شامل واردکنندگان بخش تولید در حوزه‌های خودرو، پتروشیمی و دارو می‌باشند یا کسانی هستند که به بهانه تولید، علوفه و دام و طیور وارد کشور می‌کنند.

تولیدکنندگان صادرات محور با تفکیک بازرگانی از وزارت صنعت، معدن و تجارت مخالف نیستند. وزارت صنعت، معدن و تجارت سه وظیفه تولید، توزیع و نظارت را همزمان انجام می‌دهد و امکان هماهنگی این سه بخش بسیار دشوار است، اگر قرار بر ادغام بخش‌های مختلف مدیریتی است دیگر وزارتخانه لازم نیست و همه امور اقتصادی باید زیر نظر رئیس جمهوری مدیریت شود.

در چند سال گذشته که سه بخش بازرگانی، صنعت و معدن در قالب یک وزارتخانه مدیریت می‌شد، بیشتر تولیدکنندگان با کارت‌های بازرگانی خود، کالاهای ساخته شده را وارد کشور کردند، بخشنامه‌هایی بی دلیل برای حوزه تجارت صادر شد و حوزه تجارت در سایه بخش صنعت و معدن قرار گرفت.

استان خراسان رضوی یک میلیون و ۹۸۰ هزار شغل مشمول بیمه دارد که بیشتر این مشاغل در حوزه خدمات و تجارت هستند. تشکیل وزارت بازرگانی برای خراسان رضوی

مزیت‌های فراوان دارد، صادرات کالا از این استان بیشتر از واردات است، خراسان رضوی مراودات کالایی بسیار با کشورهای آسیای میانه دارد و تولیدکنندگان صادرات محور این استان مخالف این تفکیک نیستند و از آن استقبال می‌کنند.

◆ همیشه دیوارهای ساخته شده با خشت کج فرو می‌ریزند! چرا در کشور به اشتباه اعتراف نمی‌شود!

◆ روزنامه صبح مشهد

۱۷ مهر ۱۳۹۸

هشت سال قبل نمایندگان مجلس شورای اسلامی بر اساس لایحه دولت از حق خود استفاده کردند و ادغام وزارتخانه‌های بازرگانی در وزارت صنعت و معدن را کلید زدند تا آرزوی جمعی من جمله وزیر سابق وزارت همه کاره صنعت، معدن و تجارت یا همان وزیر «خودرو و پتروشیمی» برآورده شود، آن زمان جمعی دلسوز حوزه کسب و کار هشدار دادند این خشت کج صنعت، معدن، تجارت و حتی کشاورزی را ویران خواهد کرد.

اما دلایل سیاسی باعث شد اعتراض‌ها به انحلال وزارت بازرگانی مورد توجه قرار نگیرد و قانون ادغام یا انحلال وزارت بازرگانی تصویب شود، اکنون بعد از هشت سال آن خشت کج ادغام، صنعت، معدن، کشاورزی بویژه تجارت و خدمات کشور را فروریخته است.

طراحان و حامیان آن دیوار کج، بجای اینکه به اشتباه خود اعتراف و به ایجاد دیوار مستحکم جدیدی برای مدیریت حوزه‌های صنعت و معدن از یک طرف و از طرفی دیگر تجارت و خدمات که حداقل ۷۰ درصد اقتصاد و اشتغال کشور را بعهده دارد کمک کنند، می‌خواهند دیوار کج فروریختن را مجدد احیا تا بر ناکارآمدی طرح و برنامه هشت سال قبل خود سرپوش بگذارند.

در کشور ایران که هیچگاه به اشتباهات اعتراف نمی‌شود طبیعی بنظر می‌رسد که طراحان و حامیان این دیوار کج، ضمن مخالفت با بازسازی و ایجاد دیواری مستحکم، بر نظر و عقیده‌ای که شکست آن کاملاً واضح شده پافشاری کنند.

سخن اینجاست که چرا نمایندگانی که در تصویب قانون احیای وزارت بازرگانی یا همان تشکیل ورزات تجارت و خدمات رای نداشته‌اند، با شرکت در بعضی نشست‌ها بر علیه رای اکثریت نمایندگان مجلس شورای اسلامی که از حمایت بزرگان نظام و دولت برخوردارند سخن می‌رانند؟

◆ ریشه مشکلات بخش تجارت، در خشت کج «ادغام» بود

◆ خبرگزاری دانشجوی و ...

۱۹ مهر ۱۳۹۸

این روزها در برخی محافل می‌شنویم که افراد طرفدار تشکیل وزارت بازرگانی که بیش از ۷۵ درصد اقتصاد و اشتغال کشور را در اختیار دارند را پوپولیست می‌خوانند؛ که به باور من این دیدگاه بی‌انصافی است.

چرا امروز طرفداران وزارت تجارت را پوپولیست می‌دانید؟ پوپولیست آن‌هایی هستند که در هنگام واردات ماشین آلات، گشایش ال سی‌ها را انجام دادند و برای ماشین آلات یک میلیون دلاری، ۵ میلیون دلار ال سی باز کردند و این دلارها را صرف خرید اقلامی دیگر نمودند. و یا تسهیلات ارزان قیمت دریافت کردند اما آن را در جای خود مصرف نکرده و در مقابل برج و ویلا ساختند.

انصاف داشته باشیم و ببینیم که امروز وضعیت بهتر است یا ۸ سال قبل پیش از ادغام وزارتخانه‌ها؟ تحریم در این میان بهانه است و باید ببینیم چگونه است که در برهه‌ای که قیمت ارز ۱۱ هزار و ۵۰۰ تومان است نمی‌توانیم با بازار جهانی رقابت کنیم؟

سازمان صمت استان تلاش‌های زیادی در سال‌های اخیر در بخش‌های دیگر داشت، اما متأسفانه این وزارتخانه مشکل کمبود واگن و تامین زیرساخت‌های تجارت ریلی را فراهم نکرد. چرا وزارت صنعت، معدن و تجارت جایزه صادرات ده سال قبل صادرکنندگان را پرداخت نکرد؟ چون فعالان حوزه تجارت را در اصطلاح فرزند ناتنی می‌دانستند. پس از ادغام با نیروهای با تجربه وزارت بازرگانی چه کردند؟ چرا وزارت صنعت، معدن و تجارت آن دسته از فعالیت‌های بازرگانی تجاری که بیش از چهار سال سالم و شفاف فعالیت داشتند را به بهانه دروغین حمایت از تولید با یک بخشنامه از اعتبار خارج کردند؟ چرا فکر می‌کنیم دیوار کج را باید به همان شکل نگه داریم و برای حفظ وضع موجود، به منتقدان تهمت بزنیم؟

چند سالی است که می‌گوییم ما به وزارت تجارت یا بازرگانی احتیاج داریم، هنگامی که سه وزارتخانه، کار یک وزارتخانه را انجام می‌دهند، برنامه‌ها به سرانجام نمی‌رسد.

◆ صنعت، معدن و تجارت کشته شد

◆ روزنامه صبح امروز

۲۹ مهرماه ۱۳۹۸

روزی که ادغام وزارت بازرگانی را در وزارت صنعت، معدن و تجارت زدند، من یادداشتی نوشتم که هم صنعت را کشتید و هم معدن و تجارت را. من ۴۰ سال است که کارت بازرگانی دارم، یک روز خواستیم صادرات کنیم گفتند با کارت بازرگانی شما نمی‌شود، وزیر بخشنامه کرده است که فقط با کارت تولید می‌توان صادرات انجام داد. البته این موضوع چند وقت پیش منتفی شد.

۱۰ سال است که صادرکنندگان بابت جایزه صادرات از نظام جمهوری اسلامی ایران طلب کارند. آقای نعمت‌زاده گفت مربوط به دولت احمدی‌نژاد بوده و ما پرداخت نمی‌کنیم. در یک سال گذشته ۱۳ بخشنامه ضد صادرات توسط وزیر صنعت معدن و تجارت و یا معاونین ایشان امضا شده است. یکی از راه‌هایی که من داد می‌زنم و می‌گویم این است که اجازه دهید وزارت تجارت ما شکل بگیرد.

♦ صادرات نیازمند متولی قدرتمند و پاسخ‌گوست

♦ شهرآرا نیوز
۰۹ آبان ۱۳۹۸

تصمیم به برگزار نکردن مراسم روز ملی صادرات بدون اخذ مشورت از اتاق بازرگانی در حالی که مقدمات برگزاری آن فراهم و مهمان‌ها دعوت شده بودند، موجب پژمردگی حوزه صادرات و ایجاد نارضایتی می‌شود.

سال‌هاست منتظریم یک وزیر بیاید و یک بار برای همیشه موضوع جوایز صادراتی را تمام کند. یا جایزه صادراتی که ۹ سال است صادرکنندگان از دولت طلبکارند پرداخت کند یا مناظره‌ای برگزار شود و اثبات کند صادرکنندگان چنین طلبی ندارند. ریشه مشکلات صادراتی تنها در فقدان متولی واحد تجارت است و حل آن با احیای وزارت بازرگانی ممکن است.

♦ فرافکنی شکست‌های وزارت صمت

♦ کانون کارآفرینان خراسان رضوی و ... ۱۵ آبان ۱۳۹۸

وزارت صمت به دنبال فرافکنی شکست‌های خود در طول سال‌های گذشته و بعد از ادغام وزارتخانه هاست. وزارت صمت در مأموریت خود به شدت شکست خورده و نتوانسته وظایفش را انجام دهد اما نماینده‌اش به راحتی در رسانه ملی، اتاق را در انجام مأموریتی که دقیقاً طبق قانون موظف بوده انجام دهد مقصر جلوه می‌دهد.

مسئولیت عدم توفیق سازمان‌های زیرمجموعه وزارت صمت و وزارت اقتصاد را به گردن اتاق می‌اندازند، درحالی‌که اتاق کارت بازرگانی را طبق قانون صادر می‌کند. باید از مسئولان بپرسیم که چرا ضعف‌های خود را به گردن نمی‌گیرند؟ کدام یک از آن‌هایی که کالا با کارت اجازه‌ای وارد کرده‌اند، برای سازمان مالیاتی و گمرک غیرقابل شناسایی هستند؟ مگر می‌شود کالایی از گمرک ترخیص شود و ترخیص‌کار در جریان نباشد؟ گمرک ترخیص‌کار را به خوبی می‌شناسد و خوب می‌داند کالا متعلق به چه کسی است اما چرا موضوع را پیگیری نمی‌کنند؟

◆ مشکل عمده صادرات ایران نداشتن متولی تجارت است

◆ خبرگزاری ایسنا

۹ آذر ۱۳۹۸

به طور کلی مشکلات عمده صادرات ایران به تمام کشورهای دنیا نداشتن متولی تجارت است. به طور مثال وزارت کشاورزی که وظیفه حمایت از کشاورزی را دارد، خود واردکننده جو و گندم است یا وزارت صنعت و تجارت که وظیفه دارد ما را به نقطه‌ای برساند که بتوانیم بگوییم صادرات کالاهای صنعتی با تکنولوژی بالا داریم، خود درگیر تجارت است، در نتیجه مشکلات ما هم در مرزهای شرقی و هم در مرزهای غربی، نداشتن مدیریت اقتصادی و سازماندهی در حوزه تجارت است.

♦ وزارت صنعت، معدن و تجارت در هر سه حوزه ضعیف عمل می‌کند

♦ روزنامه صبح امروز

۱۳ آذر ۱۳۹۸

وزارت صنعت، معدن و تجارت دچار مشکلات زیادی است و در هر سه زمینه صنعت، معدن و تجارت ضعیف عمل می‌کند. ایران که زمانی دروازه تجارت جهان و مرکز جاده ابریشم بود، امروز جایگاهش در تجارت دنیا بسیار تنزل پیدا کرده است؛ این ضعف مدیریت در حوزه تجارت است که با ادغام وزارت بازرگانی در وزارت صنعت و معدن شرایط بسیار بدتر شد. هر روزی که انفصال این دو وزارت دیرتر انجام شود اقتصاد کشور بیش‌تر ضربه می‌خورد.

◆ ضرورت پیگیری مستمر برای حل ریشه‌ای مشکلات مرز دوغارون

◆ روابط عمومی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خراسان رضوی

۱۵ آذر ۱۳۹۸

وقتی از تجارت سخن می‌گوییم منظورمان تنها صادرات و واردات نیست بلکه منظور گام‌های نخستین در مسیر تامین مواد اولیه و تولید کالا تا تدارک صادرات و سپس حرکت به سمت مقصد را شامل می‌شود. بنابراین تولیدکنندگان، صادرکنندگان و فعالان عرصه حمل و نقل در این عرصه نقش آفرین هستند.

مباحث مربوط به بخش حمل و نقل و صادرات از مرز دوغارون به کشور افغانستان، از مشکلات قدیمی ما محسوب می‌شود. در واقع، فقدان متولی واحد در مرز دوغارون، یکی از دلایل بروز چالش‌هاست.

نبود یک متولی واحد و کارآمد در حوزه تجارت عامل بروز این مشکلات است، تجارت در ایران دارای پیشینه ارزشمندی است. بخشی از جاده ابریشم از کشورمان می‌گذرد و همین امر بر قدمت این بخش صحنه می‌گذارد. امروز بخش تجارت ما با مشکلات متعددی دست به گریبان است که باید با تدبیر مرتفع شود.

دلیلی ندارد یک کامیون در ایران سه برابر کشورهای اطراف برای حمل و نقل به کار گرفته شود. چرا راننده و یا شرکت ایرانی ناگزیر می‌شود کامیون افغانستانی بخرد و وارد جاده‌های ایران کند؟ چرا کامیونی که می‌توان به یک سوم قیمت خریداری کرد، ممنوع می‌گردد و یا برای آن تعرفه گذاشته می‌شود؟ همچنان تاکید داریم که فقدان یک متولی توانمند در حوزه تجارت، عامل بروز مشکلاتی از این دست است.

♦ تجارت در کشور ما بی صاحب است

♦ خبرگزاری ایسنا

۲۴ بهمن ۱۳۹۸

چند سال است می‌گوییم که ما به وزارت تجارت و بازرگانی نیاز داریم. وزیر ما تجارت را قبول ندارد. وزارت صنعت، معدن و تجارت به تجارت و صادرات بی‌مهری می‌کند و این بی‌مهری از زمان حضور آقای نعمت‌زاده در وزارت صمت آغاز و هنوز ادامه دارد.

در استان خراسان رضوی به جز راه‌آهن که به تهران مربوط می‌شود، هرکار اداری که داشتیم بدون مشکل انجام شده است، گمرک ما بهترین خدمات را به ما ارائه داده اما بخش‌نامه‌ها و دستورات مربوط به تهران است.

سازمان صمت هر اختیاری داشته به ما تفویض کرده، اما ما در تهران مشکل داریم، در ایران تجارت بی‌صاحب است. اختیارات وزارتخانه را به استانداری تفویض کنند اگر این کار انجام شد، ما با همین اتاق بازرگانی و استانداری، تجارت استان خراسان را دوبرابر می‌کنیم.

◆ ظرفیت‌های تجاری اوراسیا را چگونه افزایش دهیم؟

◆ خبرگزاری ایسنا

۲۶ اسفند ۹۸

وزارت صنعت، معدن و تجارت بیشتر بر روی صنعت متمرکز است و به تجارت توجهی ندارد، صنعت مهم است اما در خصوص صنایعی مانند مواد غذایی، پتروشیمی، فولاد، سیمان و موارد دیگر که مواد اولیه آن‌ها در داخل وجود دارد نیز باید به تجارت این صنایع چه در حوزه واردات و چه در حوزه صادرات توجه کنیم، چرا که اگر واردات نداشته باشیم کارخانه‌های ما همه می‌خوابند و در مورد صادرات هم وضعیت به همین صورت است که اگر قطع شود کارخانه‌ها از کار می‌افتند. حال در این شرایط ما وزارت تجارت نداریم این در حالی است که در دنیا وزارت تجارت در حوزه اقتصاد بخش اصلی است.

ما در حوزه تجارت متولی و مسئول نداریم و اگر مسئولی نباشد زیرساختی آماده نمی‌شود، وزارت راه و شهرسازی ما برای تجارت چه کار کرده است و چه زیرساختی را آماده کرده است؟ در کل باید سه وزارتخانه راه، صنعت و امور خارجه در خصوص فعالیت خود در حوزه تجارت گزارش بدهند که در این حوزه چه کار کرده‌اند. این سه وزارتخانه اگر کار نکنند ما تجارت بین‌المللی نخواهیم داشت.

◆ اردیبهشت را از دست بدهیم دیگر تمام است

◆ شهرآرانیوز

۲ اردیبهشت ۱۳۹۹

از زمان ادغام وزارتخانه‌های بازرگانی و صنعت، معدن و تجارت، تجارت بین‌الملل در ایران متولی ندارد، بارها داد زدیم که تجارت بین‌المللی در کشور ما صاحب ندارد و بنابراین در چنین شرایطی کسی نیست که با مقامات ترکمنستان مذاکره و آن‌ها را توجیه کند، محصولی که خوشبختانه مواد غذایی نیست و ۱۰ روز قبل بازرگاری شده و داخل واگنی است که راننده هم ندارد، مشکلی از نظر ویروس کرونا ندارد. حال چگونه به این بهانه مانع ورود کالا و ترانزیت آن به کشورهای دیگر می‌شوید؟!

اگر صادرات اردیبهشت‌ماه را از دست بدهیم، دیگر جبران‌ناپذیر است. اما اگر موانع موجود برطرف شود، قول می‌دهیم در سال جهش تولید، حجم صادرات خراسان‌رضوی را ۱۵ برابر افزایش دهیم. در غیر این صورت برندهای خود را در بازارهای جهانی از دست خواهیم داد و در پی آن حجم قابل توجهی از صادرات استان را از دست می‌دهیم.

◆ روز ملی صادرات؛ روز نجات کشور از وابستگی به نفت

◆ وبسایت محمدحسین روشنگر

۲۹ مهر ۱۳۹۹

سوال می‌شود که چرا و چگونه صادرات و واردات کشور به‌گونه‌ای مدیریت شده که بخشی از بازرگانان با خسارت مواجه و کنار کشیده‌اند و برای بخش دیگر رانت‌های سنگین ایجاد و وضعیت ارزی کشور اینگونه شده است؟

پاسخ واضح است؛

اولاً: پس از انحلال وزارت بازرگانی، امر تجارت متولی مستقل ندارد و مسئولیت این بخش به‌عهده آقای نعمت‌زاده و همفکران وی در دولت و مجلس افتاد و این افراد باید مورد سوال و محاکمه قرار گیرند.

دوم: اتخاذ تصمیمات غیر محکم و غیر شفاف که ابزار اجرا و تحقق آن وجود نداشته و یا قلم‌های طلایی در نظام اقتصادی کشور قابلیت ابطال آن‌ها را داشته‌اند.

سوم: عدم تشویق و حفظ حقوق صادرکنندگان خوش حساب باعث ناامیدی، سرخوردگی و تشویق به بدحسابی در حوزه تجارت شده است.

چهارم: دستکاری در ساختارهای اقتصادی کشور باعث خارج شدن کنترل اقتصاد از توان مجریان قانون و تصمیم‌گیرندگان حوزه تجارت شده است.

اما مورد پنجم که اساسی‌ترین نقش در به وجود آمدن شرایط نامناسب در حوزه تجارت خارجی بعد از تحریم‌ها، متوجه نظام مدیریت اجرایی و قانون‌گذاری است؛ که به جای انجام وظیفه خود در نظارت بر اولویت‌های اقتصادی (از جمله واردات و صادرات) همیشه با فرافکنی، مسئولیت را متوجه دیگران دانسته و خود را تبرئه می‌کنند، مثلاً با گفتن اینکه کارت بازرگانی مقصر است تلاش دارند برای رد گم کردن «کی بود کی بود ما نبودیم» را القا کنند.

◆ بهبود اقتصاد کشور در گرو هویت بخشی به تجارت خارجی

◆ گسترش نیوز

۲۳ فروردین ۱۴۰۰

دولت های نهم و دهم به حوزه تجارت خارجی ظلم بزرگی کردند. اصولاً نمی‌توان در کشوری حوزه های تولید، تجارت، معدن و صنعت را با یکدیگر ادغام کرد. اگر بنا بود که ما تمام حوزه ها را با یکدیگر ترکیب کنیم رئیس دولت به تنهایی تصمیماتی را در حوزه های مختلف اخذ و همان تصمیمات را نیز عملی می‌کرد و عموماً موجودیت وزرا و هیئت وزیران زیر سوال می‌رفت.

به جرات می‌توان گفت عقبه بیش از ۶۰ درصد از ضررهایی که امروزه فعالان تجاری متحمل می‌شوند به تصمیم ادغام وزارتخانه های صنایع و بازرگانی توسط شخص رییس جمهور وقت باز می‌گردد. این تصمیم موجب شد که متولی مشخصی برای حوزه تجارت کشور وجود نداشته باشد.

وزرای صمت کنونی تا چه میزان توان مدیریت حوزه های صنعت، معدن و بازار، اصناف، تجارت و... را دارند؟ بنابراین بزرگترین انتظار از دولت آینده و همچنین مجلس شورای اسلامی این است که حوزه تجارت کشور را صاحب هویت کنند. همچنین ثبات در تصمیم گیری و قوانین و اجرای مفاد قانون بهبود مستمر کسب و کار در حوزه تجارت باید مورد توجه جدی مسئولان امر قرار گیرد.

◆ بزرگترین چالش اقتصاد ایران؛ عدم ارتباط با اقتصاد دنیا

◆ روزنامه صبح امروز

۱۶ تیر ۱۴۰۰

چه کسی مقصر است؟

صنعتگر یا فعال اقتصادی بخش خصوصی مقصر این ماجرا نیستند و اقتصاد دولتی عامل خرابی این بازار است. چرا که اقتصاد دولتی ما یک اقتصاد خصولتی است. اگر خودرو سازی ما در اختیار بخش خصوصی بود هرگز به این بخش اجازه داده نمیشد که خودروی خود را ۴ برابر قیمت خودروی جهانی به فروش برسانند.

وزارت صنعت، معدن، تجارت یک چالش است و جدایی تجارت از صنعت و معدن یک ضرورت. سال‌هاست که از تفاوت حوزه تولید و تولیدات معدنی سخن می‌گوییم و متولی تولید باید مدافع تولید باشد و نباید به بازار و تنظیم بازار دخالت کند.

دومین چالش حوزه صنعت، معدن، تجارت بعد از رقابت پذیری، تفکیک و جدایی حوزه صنعت و معدن از حوزه تجارت داخلی و خارجی است.

◆ چه سازمانی از صادرکننده حمایت خواهد کرد؟

◆ وبسایت بازار

۲۷ خرداد ۱۴۰۱

سازمان صنعت، معدن، تجارت به‌جز تنظیم بازار، اداره بازار و مغازه‌داری به بخش صنعت، تجارت و معدن نمی‌رسد. و به اعتقاد من باید هرکدامشان مستقل باشند؛ چه دلیلی برای ادغام این‌ها وجود دارد.

اگر وزارتخانه‌ها مأموریت‌هایی دارند باید هرکدام از آن‌ها تحت یک وزارتخانه کارشان را به‌درستی انجام دهند، نقطه بحرانی در ادغام وزارت‌ها این است که سه وزارتخانه اصلی که هرکدام از هر وزارتخانه‌ای بزرگتراند چگونه می‌تواند چهار حوزه صنعت، معدن، تجارت و بازار را اداره کند لذا باید مستقل باشند.

◆ دستکاری‌ها در اقتصاد کشور برای رفع بیکاری نابودکننده بوده و خواهد بود

◆ سایت کانون کارآفرینان خراسان رضوی

۱۴۰۰ دی ۱۵

تجربه نشان داده دستکاری در ساختارهای اقتصادی توسط دولت و مجلس عواقب خوبی در گذشته نداشته؛ لذا در آینده نیز نخواهد داشت. دستکاری دولت‌های گذشته در ساختارهای اقتصادی کشور به خصوص در موضوعاتی مانند: ادغام وزارتخانه‌ها از جمله صنعت، معدن و تجارت هر سه حوزه را به نابودی کشانده است.

◆ ادغام وزارتخانه صنعت و معدن در بازرگانی حوزه تجارت را نابود کرد

◆ وبسایت خبربان و دنیای اقتصاد

۶ تیر ۱۴۰۱

ادغام وزارتخانه صنعت و معدن در بازرگانی حوزه تجارت را نابود کرد، نعمت‌زاده تنها وزیر خودرو و پتروشیمی است. ادغام وزارتخانه صنعت و معدن در بازرگانی در واقع حوزه تجارت را نابود کرده است؛ اگر کسی تخصص تولید و صنعت دارد لزوماً در حوزه بازرگانی و تجارت مختص نیست و عملکرد مناسبی نخواهد داشت.

در واقع ادامه این روند یعنی ادغام وزارت بازرگانی در صنعت و معدن هیچ فایده‌ای به جز نابود کردن بازرگانی نداشته و هم اکنون حوزه بازرگانی چند سالی هست که بدون صاحب باقی مانده است.

متأسفانه دیدگاهی در کشور ما وجود دارد که بازرگانان و تجار را به چشم دلال نگاه می‌کنند و این در حالی است که موتور اصلی حرکت اقتصادی یک کشور تجارت آن بوده که با ادامه این روند، اقتصاد ما به جایی نمی‌رسد.

◆ فقدان متولی مستقیم حوزه تجارت، اساس مشکلات امروز اقتصاد است

◆ سایت اتاق بازرگانی خراسان رضوی

۶ تیر ۱۴۰۱

تنها بخشی از موضوعات حوزه تجارت به سازمان توسعه تجارت محول شده است، این در حالی است که حوزه تجارت بسیار عظیم است. فقدان متولی مستقیم و جدی حوزه تجارت، اساس مشکلات امروز اقتصاد کشور ماست. نمی‌توان تمامی حوزه‌های بازار، صنعت، معدن و تجارت را به یک وزیر سپرد. این حوزه‌ها در تضاد با یکدیگرند.

◆ احیای وزارت بازرگانی از الزامات اقتصادی کشور است

◆ خبرگزاری ایسنا

۱۵ تیر ۱۴۰۱

بنده از زمانی که وزارت بازرگانی با وزارت صنعت و معدن ادغام شد، مخالفت خود را به طور جدی اعلام نموده و به اعتراض در این حوزه پرداختم. انهدام وزارت بازرگانی و عواقب مخربی که به تجارت داخلی و خارجی کشور در اثر این تصمیم وارد شد، خیانت بزرگی بود که در حق وزرات بازرگانی و حوزه تجارت اعمال شد.

وی ادامه می‌دهد: تفکیک وزارت صنعت، معدن و تجارت امر بسیار مهمی است که حتما باید رخ دهد. یکی از اهداف ادغام وزارتخانه‌ها، کوچک‌تر کردن ساختار دولت بود، اما در حال حاضر مزایای این اقدام در عمل دیده نمی‌شود.

رئیس کمیسیون تجارت اتاق مشهد همچنین بیان می‌کند: از دیگر اهداف ادغام وزارتخانه‌ها می‌توان به افزایش تمرکز بر توسعه تولید اشاره کرد که متأسفانه در دستیابی به این هدف نیز ناکام بوده‌ایم. تا زمانی که یک متولی مستقل برای حوزه تجارت معین نشود، شیب اقتصاد کشور رو به نابودی پیش خواهد رفت.

روشنک ادامه می‌دهد: بنده با تفکیک وزرات صمت موافق هستم، زیرا احیای وزرات بازرگانی از ابعاد گوناگون موجب رشد صنعت، فعالیت‌های معدنی، تجارت داخلی و بین المللی و... خواهد شد. احیای وزرات بازرگانی واجب‌ترین اقدامی است که دولت کنونی موفق به انجام آن خواهد شد.